

IFJÚSÁGI

IFJÚSÁGI CSOPORTVEZETŐK LAPJA

Óra

2. évfolyam, 4. szám ■ 2005. december

IFJÚSÁGI ÓRA – Evangélikus ifjúsági csoportvezetők lapja

Megjelenik negyedévente.

Felelős szerkesztő: Balog Eszter ifjúsági referens ■ Tel.: 486-3525 Mobil: 06/20-824-2019

Segítő munkatárs: Pál Marietta

Olvasószerkesztő: Kerepeszki Anikó

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Iroda

Ifjúsági és Gyermekosztálya megbízásából

a Magyarországi Evangélikus Egyház Luther Kiadója

Felelős kiadó: Kendeh K. Péter

Kiadóhivatal: 1085 Budapest, Üllői út 24. ■ Tel.: 317-5478, 486-1228

Egy szám ára: 480 Ft + postaköltség. Előfizetési díj egy évre 1920 Ft + postaköltség

Botta Dénes felvételei: borító, 121–123. o., 127–133. o., 138–141. o., 144–147. o., 155. o., 160. o.

A beküldött fényképekért köszönet Győri Tamásnak: 149–153. o., Sólyom Iringónak 158–159. o.

A rajzok Fenyő Ágnes munkái.

A kottát a Kottamester Bt. készítette.

Tervezés és nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

Nyomdai kivitelezés: TIMP Kft.

ISSN 1785-7104

KEDVES OLVASÓ!

Az *Ifjúsági Óra* karácsonyi száma idén főként olyan verseket, novellákat és gondolatokat tartalmaz, amelyeket a karácsonyi ünnepkörben meghitt, meditatív alkalmak megszervezéséhez támpontokat adnak, segítségül szolgálnak. Egy-egy vers, vagy egy-egy novella felolvasása az ifjúság köreiben néhány odaillő énekkel a témához kapcsolódó beszélgetéssel, áhítattal, egymás megajándékozásával bizonyonnyal emlékezetes marad a tizenéves számára. A szépen díszített karácsonyfa látvány, a fiatalok által készített sütemény és finom tea is emeli a közös ünneplés hangulatát. Jelen számban olvasható még többek között két olyan színdarab is, amelyek előkészítése és begyakorlása hosszabb időt vesz igénybe. Mégis azért közöljük őket, mert igény mutatkozik rá.

Az ifjúsági órákra való készülésünkkor és a közös ünneplés alkalmakor legyen szemünk előtt az az idézet, amely Jungtól származik: *Várva vagy váratlanul Isten meglátogat.*

Balog Zoltán

ifjúsági referens

**TEMATIKUS ÓRAVÁZLATOK
ADVENTI ALKALMAKRA ■ 122**

TÁVCSŐ ■ 125

KARÁCSONYI NOVELLÁK ■ 127

KARÁCSONYI VERSEK ■ 134

KARÁCSONYI GONDOLATOK ■ 138

KARÁCSONYI KREATÍV ■ 142

Békességgel a JÁSZOL felé

Az adventi időszak csendes várakozása, a Jézus Krisztus születésére való lelki készülődés bizony gyakran háttérbe szorul az ajándékok utáni szaladgálás miatt. Az emberek rengeteg időt, pénzt és energiát fordítanak a karácsonyi ételek megtervezésére, a fa kiválasztására, a takarításra. Az adventi koszorú igen divatosá vált, a lakás, a bejárati ajtó feldíszítése is egyre népszerűbb. A mi feladatunk, hogy ifjúságunk tagjainak a figyelmét ebben az időszakban hangsúlyozottabban befelé fordítsuk. Öltöztessük fel lelkünket ünneplőbe közősen, hogy Jézus Krisztus születésének ünnepét teljes lelki békességgel élhessük meg.

Az előttünk álló adventi időszakban tartandó ifjúsági alkalmakon idén a békesség témáját szeretném körbejárni.

ADVENT 1. IFJÚSÁGI ALKALMA

Téma: békesség

Róm 8,6

A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békesség. Békesség néktek!

Előkészítés: Papíron kiosztunk a fiataloknak néhány fogalmat: **bizalom, félelem, önzés, nyugalom, alázat, engedelmesség, csend, veszekedés, harag, elégedettség, szeretet, lelkiismeret, bűn, bocsánatkérés.**

Bevezetés: Az activity társasjátékból vett ötlettel: **rajzolva, szavakkal körülírva vagy mutogatva rá kell vezetni a többieket az adott fogalomra.**

A békesség fogalmát közösen összekötjük mindegyik kiosztott fogalommal úgy, hogy először a békességünket akadályozó és a békességünket segítő fogalmakat különválasztjuk.

Beszélgetés: A beszélgetésben a következőket mindenképpen érinteni kell:

- * a békességünk meghatározza a lelkiállapotunkat, kedvünket

- * a békesség az egyik legfontosabb boldogságforrásunk, a lelkiismeretünk nyugtalansága pontosan jelzi, ha valamilyen oknál fogva nem lehet békességünk
- * szeretet nélkül nincs igazi, valódi békesség
- * a Bibliában leírt köszöntésekből szinte soha nem hiányzik:
„Békesség néktek!”
„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyántól és az Úr Jézus Krisztustól.”
- * Mi a személyes gátunk, amely a békességünket akadályozza?

Befejezés: Valódi békességünk akkor lehet, ha három irányba figyelünk, és három irányban teszünk rendet:

- * Isten felé fordulva, a vele való kapcsolatunkat vizsgálva
- * A körülöttünk, velünk élő emberekkel való kapcsolatunkat rendezve
- * Saját érzelmeinket, indulatainkat, gondolatainkat figyelve

Tegyük ezt az előttünk álló adventben, a békesség útjára közösen lépünk rá.

ADVENT 2. IFJÚSÁGI ALKALMA

Téma: Békességben Istennel

2Kor 5,20

Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!

Előkészítés: Az alábbi igéket előre felírom egy-egy lapra:

Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen. (In 14,27)

Uram, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt. (Ézs 26,1)

Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR – békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek. (2Jer 29,11)

Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. (Fil 4,6-7)

Maga a békesség Ura adjon nektek mindig, minden körülmények között békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal! (2Thessz 3,16)

Útjai kedves utak, és minden ösvénye békesség. (Péld 3,17)

Légy bizalommal Istenhez, békülj meg vele, mert ennek jó eredménye lesz. (Jób 22,21)

Bevezetés: Megkérem az ifjúság tagjait, hogy egy-egy lapra rajzolják le egyszerű szimbólum segítségével, hogy az Istennel való kapcsolatukat most éppen mi jelképezi.

Beszélgetés:

- * A különböző szimbólumokat közösen értelmezzük.
- * Milyen érzés, ha „jóban vagyunk” Istennel?
  - Belső öröm tölt el bennünket.
  - Értelmét érezzük az életünknek, könnyebben tudunk megfogalmazni célokat.
  - Elégedettek lehetünk az életünkkel, az aggodalom megszűnik.
  - Lelki békességünk van, mert átéljük megbocsátó szeretetét.
- * Mi von ki bennünket legkönnyebben az Isten szeretéből? Milyen emberi tulajdonságok emelnek falat Isten és ember közé?
  - Veszélyben érzem önállóságomat, szabadságomat, felnőttégemet?
  - Az Istenre támaszkodást mások gyengeségnek érzik?
  - Elvon bennünket az Istennel való kapcsolat a világ által kínált örömtől?
  - Elveszítjük esetleg népszerűségünket az osztályban, illetve abban a közösségben, ahová tartozunk?

- Mindig a hibáinkat érezzük a vele való kapcsolatban?
- Nehéz alázatosnak lenni és engedelmessé válni?

Befejezés: A korábban előkészített igéket kiosztjuk, és egyenként csendben felolvassuk. Ezután imaközösséget tartunk.

Érdeemes igéslapokat készíteni ezekből, és az alkalom végén kiosztani útravalóul.

ADVENT 3. IFJÚSÁGI ALKALMA

Téma: Békességben másokkal

Róm 14,19

Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják.

Előkészítés: Egy-egy lapot osztunk mindenkinek, amelyet egy vonallal kettéválasztanak, és egy kis gondolkodási idő után az egyik felén azokat az embereket sorolják fel, akik rájuk haragszanak, a másik oldalon pedig azokat, akikkel ők nincsenek békességben.

- * Melyik volt nehezebb?
- * Mi a fő oka annak, hogy folyton összeveszünk a körülöttünk élőkkel?
- * Mi a nehezebb: a békességteremtés, vagy a békesség megőrzése?

Bevezetés: Az alábbi igeszakaszt közösen felolvassuk a Bibliából:

Öltetek tehát magatokra – mint Isten választottai, szentek és szeretettek – könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelidséget, türelmet.

Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.

Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent.

És a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háladatosak.

A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoldárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek.

Amit pedig szóltok vagy cselekesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek óáltala. (Kol 3,12-17)

Beszélgetés: a megbocsátás és a bocsánatkérés nehézségeiről. Adventben a békesség útját kell közösen végigjárni. Az Istennel való kapcsolatunk rendezése után most békességre kellene jutnunk a körülöttünk élő emberekkel. Nem kell egyedül megtennünk a lépéseket a másik felé. Isten indít el, erőt ad a szavak kimondására, és

végig velünk van. Alázat szükséges ahhoz, hogy végig gondoljuk ugyanazt a szituációt a másik szemszögéből is. (Ezt szituációs játékkal lehet példázni. Például: A gyermek el szeretne menni szórakozni, de az édesanyja nem engedi. Eljátsszuk a gyermek és az édesanya szempontjából is.) Isten elvárja tőlünk, hogy békességre törekedjünk, hiszen erre hívott el bennünket, és bőséges jutalmat ígér az őt követőknek. A lelki békességet ígéri és adja nekünk jutalmul.

Befejezés: Aranymondásként szívünkbe véshetjük az alábbi igék közül bármelyiket:

Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljétek minden emberrel békességben. (Róm 12,18)

Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljétek méltón ahhoz az elhivatáshoz, amellyel elhivatatok, teljes alázatossággal, szelidséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével. (Ef 4,1-3)

Végül, testvéreim, örüljétek, állítsátok helyre a jó rendet magatok között, fogadjátok el az intést, jussatok egyetértésre, éljétek békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene veletek lesz. (2Kor 13,11)

Az aranymondások gyors megtanulását versenyként is meg lehet hirdetni.

- * Milyen értékrend van ma divatban?
- * Elérhető-e, megvalósítható-e számunkra a más emberek véleményéből összekovácsolt személyiség?
- * Vannak-e manapság példaképek?

ADVENT 4. IFJÚSÁGI ALKALMA

Téma: Békességben önmagunkkal

1Kor 4, 3-4

Én pedig a legkevésbé sem törődöm azzal, hogy ti hogyan ítéltétek felettem, vagy más emberek hogyan ítéltétek egy napon; sőt magam sem ítélekem önmagam felett. Mert semmi vádat nem tudok önmagamra mondani, de nem ez tesz igazzá, mert aki felettem ítéltézik, az Úr az.

Előkészítés: Jó és rossz tulajdonságokat írunk fel két kartonlapra. A jó tulajdonságok között érdemes a Lélek gyümölcseit (Gal 5,22-23) felsorolni: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelidség, önmegtartóztatás. A rossz tulajdonságokhoz kerülhet például az irigység, büszkeség, önzés, hazugság, konokság, flegmaság, türelmetlenség, mohóság.

Bevezetés: Az alábbi kérdések közül lehet válogatni a ráhangolódáshoz:

- * Mi alakítja ki bennünk azt, hogy milyenné szeretnénk válni és milyenek lettünk?
- * Mi az, amit szeretünk magunkban, amivel elégedettek vagyunk?
- * Milyenek szeretnénk lenni? (Itt érdemes elővenni néhány reklámfotót, amelyekkel mostanában alakítják a közvéleményt.)
- * A vágyainkat mihez igazítjuk? Mi a mércénk?

Beszélgetés: A jó és a rossz tulajdonságok közül melyek érvényesek ránk a leginkább? Valószínűleg a rosszak. A mások által belénk erőltetett, általuk jönnek és példának gondolt tulajdonságok kialakításával nem járunk jó úton. Nem lesz békességünk benne. Kapkodás és elégedetlenség lesz a vége.

Isten ígéje örök érvényű mércét állít elénk. Ahhoz igazodva békességünk lesz, és megtanuljuk elfogadni saját magunkat. Ő megmutatja, hogy milyenné szeretne formálni, alakítani, szeretettel vesz körül. Ez a szeretet pedig önbizalmat fog belénk sugározni, mert rájövünk, hogy terve van velünk, és mindannyian ugyanolyan értékesek vagyunk a számára. Békességünk lehet, hogy nem véletlenül lettünk ilyenek, és hogy Istennek szüksége van ránk.

Befejezés: Eljutottunk advent negyedik alkalmához, a békesség útjának utolsó állomásához. Hiszen, ha békességünk van Istennel, másokkal és végre önmagunkkal, akkor nyitott szívvel be tudjuk fogadni a legnagyobb evangéliumot, melyet Isten készített a számunkra. Áldott ünneplésünk legyen Isten békességében!

Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.

Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét. (2Kor 5,18)

Kutyeyné Ablonczy Katalin

Karácsony Földünk különböző tájain

KARÁCSONY BANGKOKBAN, AZ OTTHONTALAN MADARAK HÁZÁBAN

A tízmilliós lakosú Bangkok áruháza csillognak-villognak, színes lámpák világítanak. December 24-e van, mi pedig az utolsó bevásárlást intézzük a holnapi karácsonyi ünnepre. Ma „Bevásárló fesztivál” van. Az ajándék az egyetlen dolog, amit az emberek itt Thaiföldön a karácsonyról tudnak. A lakosság alig több mint 1%-a ismeri személyesen azt, akinek karácsonykor a születésnapja van: Jézust.

Néhány éve arra törekszünk, hogy a Baan Nok Kamin árva-házi otthonban megszeretessük Jézust a gyermekekkel és a fiatalokkal. A Baan Nok Kamin (magyarul: az Otthontalan Madarak Háza) nevű intézményben egykori utcagyerekek és csonkacsaládból származó gyerekek vannak Thaiföld különböző helyeiről. Összesen több mint 120 gyermek talált új otthonra az alapítvány épületében.

Jelenleg hat fiatallal élünk együtt egy lakóközösségben. Némelyik közülük több évig kóválygott Bangkok utcáin. Megbecstelenítés, erőszak és drog volt számukra a napi-rend. Ezért szeretnénk számukra szeretetet adni különleges módon, úgy, ahogy azt korábban nem tapasztalhatták meg.

Ebben az évben „Suki” lesz az ünnepi vacsora. Egy edényben levest melegítünk, és mindent, amit a hűtőszek-

rényben találunk, beleteszünk. Természetesen előzőleg feltöltöttük a hűtőszekrényt garnárával, puha csirkehússal, borsos húslabdákkal, sárga tofuuval és ropogós salátával. Amikor minden jól összefőtt, bele lehet tenni még nokedlit vagy egy tojást. Finom! Természetesen Thaiföldön nem hiányozhat a csípős szósz. Az előkészítéskor már mindenki izgatott, úgyhogy az előkészületek és az étel elfogyasztása többórás közösségi akció.

Mivel a legtöbb fiatal jól tud gitározni, néhány keresztényen dalt is éneklünk, még akkor is, ha nem épp karácsonyi a szövegük. Na igen... Mégis, arról beszélgetünk, hogy

mit jelent számunkra a karácsony. Tartunk egy rövid áhítatot, és megköszönjük Istennek imádságban, hogy Jézus a világra jött, hogy ismertté tegye a számunkra nélkülözhetetlen üzenetet Isten szeretetéről.

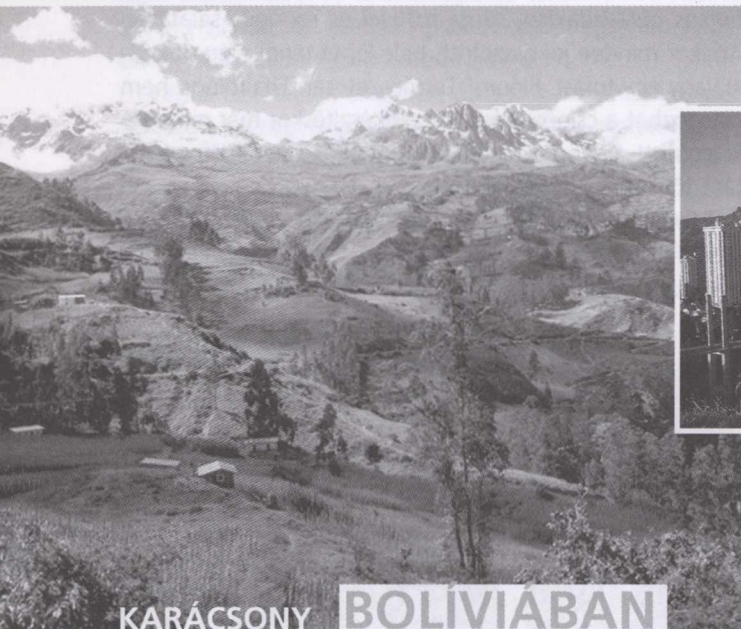
Természetesen az ajándékok sem hiányoznak. Mindenki előhossa, amit az előző napokban vásárolt. Összesen tíz ember esetében a műanyag karácsonyfa alatti kupac meglehetősen impozáns. Igazán kreatív meglepetések kerülnek elő, bár némelyik csak újságpapírba van becsomagolva. Csomagolópapírra – amely rövid idő alatt a szemetes-vödörben landol – már nem tellett a zsebpénzből.

A gyertyákat eközben eloltottuk. Különben a ventilátor oltotta volna el őket. Mivel ventilátor nélkül egyszerűen túl nagy a forróság, inkább lemondunk az este hátralévő részében a romantikus fényről.

Fáradtan esünk ágyba este 11 óra körül. De vajon közelebb tudtuk-e vinni a fiatalokhoz ezen a karácsonyon Jézus szeretetét? Bizonyosan, hiszen az így eltöltött idő a sokévi nélkülözés és csalódottság után a fiatalok számára egészen különös jelentőséggel bír.

Használja fel az idei karácsonyt is Isten arra, hogy a sötétségben levő szíveket meggyógyítsa.

Raphaela és Matthias Holighaus – Simonnal és Joellel
www.baannokkamin.org

KARÁCSONY BOLÍVIÁBAN

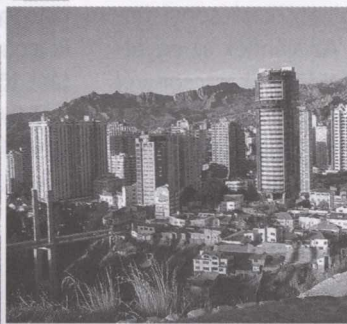
Az elmúlt percekben még úgy ömlött az eső, mintha dézsából öntötték volna. A záporosó csak úgy kopogott a hullámpalán. De most mégis előbújik a nap a felhők mögül. A hullámpala felforrósodik, mint egy tepsi, amelyben frissen sülnék a karácsonyi sütemények. Az esővíz ott áll még a mezőn – a nedvesség a forróságnak köszönhetően a fűből lassan párologni kezd. A mangófa telis-tele van mangókkal, mint a gazdagon díszített karácsonyfák.

Tulajdonképpen advent van. De a csillogó hónap, a dermesztő hidegnek és a kopasz fáknak nyoma sincs. Az őserdő zöldben pompázik, nedvdúsan, és igazán nem sugározza a megszokott karácsonyi hangulatot. Úgyhogy nekünk minden lehetőet meg kell tenni, hogy „a mi karácsonyunkat” dec. 24-én itt a bolíviai őserdőben német családként megünnepelhessük. Apámnak az az örült ötlete támadt, hogy a plafonra erősítsen fehér madzagra fűzött vattapamacsokat. Miután most közel 120 „hópehely” lóg le a nappali plafonjáról, már nem sok hiányzik a

hóvihar kitöréséhez. Egy pillanat alatt bekapcsoljuk a ventilátort, és a hópehelyek máris repkednek a szobában. Azután tetőlécből tákolt karácsonyfa-féleség kerül elő. Természetesen zöldre festve. Most már csak az elektromos gyertyagirlandok hiányoznak a gömbdíszekkel, és a mindig is improvizált dekoráció. Charlotte éneklő és mozgó, elemmel működő műanyag mikulása segít a karácsonyi hangulat megteremtésében. De már tizenhetedjére elég a „Jingle Bells” és az „Oh Tannenbaum” énekekből...

Ami nekünk itt egyáltalán nem hiányzik, az a Németországban az őszi szünettől kezdődő karácsonyi rumli és bevásárlóláz. Karácsonyi süteményeket itt az őserdőben is lehet sütni – ezt mi is kipróbáltuk.

Amit azonban nélkülözhetetlennek tartunk, az Jézus Krisztus születésének a közös megünnepelése azokkal az indián családokkal, akik a három hónapos bibliai kurzuson vesznek részt. A missziós állomáson az indián gyermekek és a misszionáriusok gyermekei együtt gyakorolják a spanyol nyelvű karácsonyi színdarabot.

Szívesen veszik fel a jelmezeket, hogy mint pásztor, napkeleti bölcs, bárány, Mária vagy József átéljék a megváltó Jézus Krisztus születésének a történetét. Még minket, felnőtteket is elrepítenek a gyermekek a színjátékukon keresztül Izraelbe, Jeruzsálembe, és végül a betlehemi istállóba. Az a tény, hogy Isten emberré lett, mélyen meg-

érint bennünket, és alázatossá tesz. Isten eljött hozzánk, emberekhez, hogy üdvösség és megváltás legyen részünk. Mi mindannyian rászorulunk az Istentől való üdvösségre attól függetlenül, hogy kik vagyunk: pásztorok a mezőn, indiánok az őserdőben, vagy német nemzetiségűek egy bevásárlóközpontban.

Mindezért az indiánok is megünnepelik ezt a napot az őserdőben levő gyülekezetekben, megszólaltatva a boldog üzenetet: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” Ezért a templomokat feldíszítik saját kezűleg készített papír girlandokkal; majd az egész falut vendégségbe hívják a templomba egy közös étkezésre, ahol énekelve Istent dicsőítik, Isten igéjét hallgatják, majd a gyermekek bemutatják a színdarabot.

Karácsonykor – mindegy, hogy milyen kultúrában és módon ünnepeljünk is – mindig egy közöset ünnepelünk: Isten emberré létét – a mi üdvösségünkre.

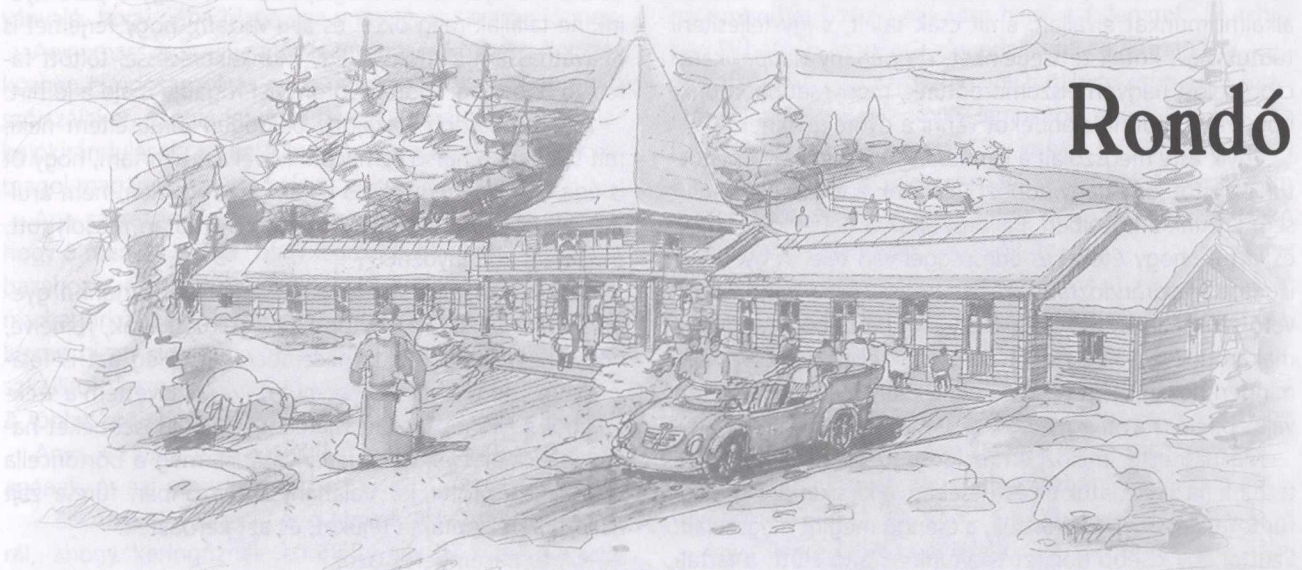
André Pardes, Bolívia

Forrás: Weihnachten an allen Enden der Welt. In: Jungscharleiter. Verlag des ejw, Stuttgart. 25–28. o.

Rondó

Ajándékot nem kapni, hanem adni jó, kezicsókolom – így van megírva a Talmudban, és valamennyire igazuk van. Valahányszor felfedezünk odahaza valami kacatot, mindjárt felvetődik a gondolat: „Vajh’ nem kéne ezt továbbajándékozni valamely testi-lelki jóbarátunknak?” De ez még semmi. Kiéptettünk magunknak a faliszekrényben egy speciális rekeszekre osztott ajándékraktárat, amelyben a potenciális kacatokat gyűjtjük össze. Amint befut valamilyen ajándéktárgy, kategorizáljuk, iktatjuk és raktározzuk. A csecsemőkellék automatikusan a körülmetélési osztályba kerül, a 20 x 25 cm-nél nagyobb könyvek a bár micvá fachba, a selejtvázák az esküvőkhöz, a csorba cserepek a szülinaphoz, a stílustalan hamutartók a házszentelőkhöz és így tovább... Erre mit tesz a Mikulás?

Az egyik pállott csütörtökön beállít Ben-Cion Cigler, és hoz magával ajándékba egy bonboniert, abból a fajtából, amelynek a dobozán szépséges hajadon látható technicolor virágok közepette. Nagyon megörültünk neki, mert ez egy igen sokoldalú ajándék, minden alkalomra felhasználható, a névnaptól az ezüstlakodalomig. Eltesszük tehát az „exkluzív, különböző vackok” elnevezésű fachunkba. Ám ekkor beleszólt a Végzet! Váratlanul csokoládéra támadt kedvünk. Mohó kezekkel letéptük a celofánt, kinyitottuk a dobozt – és szemünk elé tárult egy tucat, zöld mohával borított, csokoládészínű kavicsdarab...

– Az istállóját – mondta az asszony –, ez a legantikabb csokoládé, amelyet valaha is láttam...

Rettenetes dühünkben rávetettük magunkat Ben-Cion Ciglerre. Amaz sápadtan védekezett, hogy voltaképpen ő is ajándékba kapta a bonboniert a múlt évben egyik barátjától az alkalommal, hogy áthelyezték a főnökét. Felhívtuk telefonon a jóbarátot, és megkérdeztük tőle, hát ez meg mi? A jóbarát dadogva magyarázkodott, hogy ő is ajándékba kapta a dobozt Glück mérnöktől a színáji győzelem alkalmával. Tovább! A mérnökember négy évvel ezelőtt kapta, amikor ikrei születtek, a sógornőjétől. A sógornő Goldstein Puskástól, Puskás Hidegkútól, Hidegkúti Ilka nénitől. A néni pedig 1955-ben... várjunk csak... igen... tőlünk kapta, abból az alkalomból, hogy a félig szürke csempéket fehérre cserélte ki...

Ez a bonbonier tehát végigjárta az egész héber közösséget, részt vett minden házszentelőn és alapkövetésen – és íme, most időnek előtte kimúlt mohó kezeink között. Ha nem bontottuk volna fel, megérte volna a harminc esztendő (akkor szétmállik a doboz). Kötelességünknek tartjuk a nagyközönség tudomására hozni, hogy az egyetlen bonbonier kivonatott a forgalomból. Valakinek illene a közelgő ünnepek alkalmával egy újat vásárolni, és újból megindítani a csokoládé egészséges körforgását.

Ephraim Kishon

Forrás: Ephraim Kishon: *Az eszed tokja!* Bastei Kiadó, Budapest, 2000

A TORNÁCemberek

tél nem alakult jól fiatal és egyre népesebb családjunk számára. Éppen a hatodik gyermekünket vártam, és a férjemnek már majdnem két éve nem volt stabil munkahelye. Minden alkalmi munkát elvállalt, amit csak talált, s így teljesíteni tudtuk havi kötelezettségeinket, de néhány nappal karácsony előtt nagyon elszomorodtunk, mert rádöbbsentünk, hogy nem tudunk ajándékot venni a gyerekeinknek.

Egyik este megszólalt a kapucsengő, és amikor kinyitottuk az ajtót, egy nagy dobozt találtunk a tornácon. Senkit sem láttunk a közelben. Bevonszoltuk a nehéz csomagot, és láttuk, hogy étellel és édességgel van tele. A gyerekek izgatottan ugrándoztak körülöttünk, miközben olyan alapvető szükségleti cikkeket pakoltunk ki a dobozból, mint a makaróni és a sajt, de ott volt egy teljes pulykavacsora minden hozzávalója is, almatöltelékkel és előre elkészített vajjas pitetéstzával együtt.

Másnap este, miközben az idősebb gyerekeknek segítettünk házi feladatuk elkészítésében, a kicsiket pedig megfürdettük és ágyba fektettük, a csengő megint megszólalt. Ezúttal egy kisebb dobozt találtunk az ajtó előtt, a tartalma azonban éppen annyira lenyűgözött bennünket. Jézus születését ábrázoló kerámia készletet tartalmazott. Bárki hozta is a dobozt, ismét eltűnt, mire kinyitottuk az ajtót.

Megengedtük a gyerekeknek, hogy ők válasszák ki az új ajándék helyét. Miután eldöntötték, ki álljon József oldalán, és hogy a báránynak a pásztorok mellett a helye, a férjem és én egy kicsit elbeszélgettünk a gyerekekkel a közelgő ünnep jelentéséről. Emlékeztettük őket, hogy Mária és József koldusszegények voltak, még arra sem volt pénzük, hogy szobát bérelhessenek, ahol Mária világra hozhatja gyermekét. Megkérdeztem a gyerekeket, mit éreznének, ha tudnák, hogy terhes mamájuknak egy pajtában kellene megszülnie új gyermekét. Nagyon komolyan viselkedtek. Szelíden elmondtam nekik, hogy Mária-nak és Józsefnek egyáltalán nem volt pénzük, amiből ajándékot vehettek volna, de ez nem jelentette azt, hogy nem szeretik a babájukat.

Négyéves kicsink felhívta rá a figyelmünket, hogy nincs is szükségünk pénzre, mert Téalapó anélkül is hoz nekünk ajándékot. Aznap éjjel szinte kínok között feküdtünk le, és azon törtük a fejünket, hogyan magyarázzuk meg a gyerekeknek karácsony reggelén, hogy miért nem kaptak ajándékot.

A következő néhány estén a gyerekek izgatottan várták a „tornáceberek” visszatérését. Csak az okozott nekik csalódást, hogy nem tudták tetten érni őket. Minden áldott este újabb doboz karácsonyi finomság és dísz termelt a tornácunkon.

Két nappal karácsony előtt kinyitottam a hátsó ajtót, hogy kirázzam a szőnyeget, és egy újabb dobozt talál-

tam. Ebben becsomagolt ajándékok voltak, a gyerekeink nevére szóló vidám, színes címkékkel. Minden gyerek több ajándékot kapott, sőt még a férjemnek és nekem is jutott belőlük. Elrejtettem a meglepetéseket, hogy a porontyaink ne találják meg őket, és alig vártam, hogy férjemet is beavathassam a titokba. Egy munkakereséssel töltött fárasztó nap után, tudtam, örömmel fogadja majd a jó hírt.

Amikor később hazajött, boldogan elmeséltem neki, mit találtam a hátsó tornácon. Mivel azt akartam, hogy őt is érje egy kis meglepetés karácsony reggelén, nem árultam el, hogy rá is vár egy csomag. Fáradtan mosolygott, és elment zuhanyozni.

Aznap éjjel csak nehezen tudtam távol tartani a gyerekeket az ablaktól. Folyton kifelé kukucskáltak, remélve, hogy megpillantják a tornácebereket. Még azt is felajánlották, hogy kiviszik a szemetet. Végül kivettem a szekrényből a Monopoly társasjátékot, és az idősebbeket hamarosan már csak az ingatlanvásárlás meg a börtöncella elkerülése kötötte le. Valahányszor azonban furcsa zajt hallottak, felkapták a fejüket, és azt kérdezték:

– A tornáceberek azok?

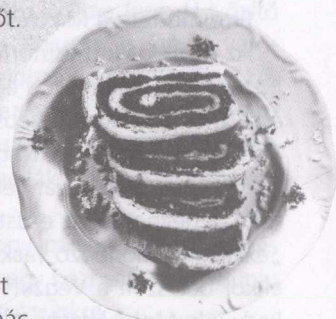
Nem akartam elrontani a karácsony reggeli meglepetést azzal, hogy elmesélem: aznap már kaptunk egy csomagot, így hát megpróbáltam játékokkal és történetekkel elterelni a figyelmüket.

Szerettem volna, ha a gyerekeim valami fontosat is tanulnak a tornáceberektől. Megkérdeztem tőlük, szerintük miért tesznek értünk a tornáceberek ilyen sok szép dolgot. Talán családtagok? Vagy a templomi gyülekezetből valók? Szomszédok? Bárkik is voltak, úgy döntöttünk, biztosan szeretnek bennünket.

Kilencéves gyermekünk ekkor olyan hasonlattal felelt, amely könnyeket csalt a szemembe.

– A tornáceberek olyanok, mint a napkeleti bölcsek, akik ajándékokat vittek a kis Jézusnak, csak mert szerették őt.

Néhány hónappal később a férjemnek sikerült állandó munkahelyet találnia, én pedig egészséges fiút hoztam a világra. Nemsokára ismét elérkezett a karácsony. Anyagi helyzetünk addigra jelentősen javult, így a család elutazhatott egy csodálatos üdülésre, a tornáceberektől azonban felbecsülhetetlen leckét kaptunk. Ezen a karácsonyon mi lettünk egy másik rászoruló család tornáceberei, mert a napkeleti bölcsekhez hasonlóan szerettük Jézust és minden gyermekét.

Kenya Transtrum

Mi a szeretet?

Hatvanadik házassági évfordulójuk közeledtével a szüleim szeme még mindig melegen csillog, ha egymásra néznek. Középkorúak koruk óta vannak együtt, és a szerelmük annyira nyilvánvaló, hogy néha bizony az unokáik is zavarba jönnek.

Anya masszírozza apa lábát tévézés közben. Autózás közben hangosan olvas neki, megigazítja a fülében növszörszálakat, és minden este felrázza a párnáját. Azért jár hajókirándulásokra, mert apa imádja a tengert; csak csomagol magának az útra valami jó kis olvasnivalót.

Apa szeret vásárolni járni, ezért anya mindig hagyja, hogy ő menjen. Tudja, hogy legalább tíz plusz dolgot fog hazahozni, s közöttük mindig lesz egy doboz Dinty Moore marhapörkölt, egy csomag szárított bab és legalább két-liternyi bizarr jégkrém: egyszer például ananászos-áfonyással állított haza. Ő is kapott egy tálkával, de csak egygel. A többit apa ette meg.

Anya *Az utca napos oldalánt* dúdolja, a kezét nyújtja apának, és azt mondja neki:

– Bill, táncolj velem! – és ő táncol. A kutya ugat és ugrál, ahogy keringőznek körülötte, és apa megforgatja anyát a karjában.

Az apám képes órákig átszellemült mosollyal ücsörögni a Nordstorm cipőosztályán, mialatt anya papucscipőket és fényes, fekete báli cipőket próbálgat. Apa akkor is mosolyog, amikor négy pár új cipőt tesz a Taurus csomagartójába.

Anya egyszer cukormázként csillogó fehér hajjal és széles, díszes, ezüstcsatos övvel lépett ki a hálószobából. Apám azt mondta neki, olyan, mint egy „tüzes menyecske”. Ő mosolygott, és nagyon elégedettnek tűnt.

Az éléskamrát apa anya kedvenceivel tömi meg: Hershey-rudakkal, Reese-féle földimogyoróval és csokoládéval bevont ropogós desszertfalatkákkal. Mindennap friss, sűrű csokiöntetet kever anya szokásos jégkréméhez. Nem neveti ki, ha fordítva teszi be a ceruzaelemeket. Télen bemelegíti neki az autót, és pontosan úgy süti meg a marhapestenyét, ahogy ő szereti, vasárnap reggeléneként meg aprósüteményt készít, és persze egyetlen alkalmat sem szalaszt el, hogy megdicsérje anyát, milyen gyönyörű.

A karácsonyi ajándékvásárlás azonban valahogy sohasem ment apának. Minden karácsonyeste pontban kilenc órakor kisurran a házból, és elmegy a Walgreenbe. Tíz órakor állít haza zörgő reklámszatyrokka, majd késő éjszakáig birkózik a csomagolópapírokkal, celofánszalagokkal és masnikkal. Évről évre ugyanaz a két ajándék jelenik meg a fa alatt anya nevével: egy Whitman Sampler bonbon és egy nagy üveg Prince Matchabelli parfüm. Anya mindig meglepetést színlel, amikor kibontja őket, aztán átvág a szobán, és cuppanós csókot nyom apa arcára.

Egyszer aztán, túl az ötvenedik házassági évfordulójukon, röviddel hálaadás után apa burkolt célzást tett arra, hogy különleges karácsonyi ajándékot vett a feleségének. Csak bámultam. Az apám karácsonyi ajándékot vásárol novemberben? Nem akartam hinni a fülemnek. Ő azonban láthatóan rendkívül elégedett volt saját magával.

Karácsony reggelén aztán egy hatalmas csomagot találtam a fa ágai alatt, amely leginkább egy kabátdobozra hasonlított. Megfordítottam a címkét. Ez állt rajta apám macskakaparáásával: „Szeretett feleségemnek.” Megráztam a csomagot. Nem zörgött. Tehát nem álcázott Whitman Sampler vagy parfümösvég volt az.

Odaadtam anyának. Ő kérdően nézett rám. Én vállalt vontam, és mindketten apára pillantottunk. Ő majd felrobbant az izgalomtól.

– Nyisd ki! Nyisd ki! – sürgette anyát hadonászva.

Anya a körmeivel óvatosan keresgélni kezdte a papír szélét, nehogy eltépje. Apa türelmetlenül fészkelődött.

– Siess már! – noszogatta, s közben majd' kiugrott a bőréből.

Anya végre lehúzta a télapós papírt, összehajtogatta, félretette, és nekilátott kioldozni a szalagot a doboz egyik végén. Apa ekkor kiugrott a székéből, és egyetlen durva mozdulattal eltépte a szalagot úgy, hogy közben majdnem leszakította a doboz tetjét is. Aztán elővette a jobbik esztét, visszaadta a dobozt anyának, és leült a székbe:

– Gyerünk, gyerünk! – kántálta.

Anya félrehajtotta a selyempapírt, és egy rózsaszín fürdőköpenyt emelt fel, amelynek a gallérját és egyetlen zsebfedőjét százszorszépek díszítették.

– Óh, Bill, drágám... – suttogta elhaló hangon.

De nem volt hajlandó a szemembe nézni. Lehajtottam a fejem, és az ajkamba haraptam. Kétségbeesetten próbáltam elfojtani a feltörő nevetést.

– Amint megláttam ezt a fürdőköpenyt, Mary, rögtön tudtam, hogy meg kell vennem neked. Ránéztem, és azt mondtam magamnak: „Ez a fürdőköpeny tökéletesen illene az én Marymre.” Még az árát sem kérdeztem meg. Csak kerestem egy eladónőt, akinek körülbelül olyan volt az alkata, mint a tied, és megkértem, hogy válassza ki a megfelelő méretet. És megvettem!

Még jobban csodálkoztam azonban anyám önuralmán, amiért soha nem mondta meg apának, hogy a fürdőköpeny, amely „tökéletesen illett hozzá”, tulajdonképpen pontos mása annak, amit az elmúlt öt esztendőben minden áldott reggel viselt.

A régi köntöst odaadta egy szeretetszolgálatnak, és a következő öt évben az újat hordta.

Hát, ez a szeretet.

Peggy Vincent

Csendes éj

A karácsonyi bevásárlóroham első napja egy diszkont áruház pénztáránál talált, ahol arra vártam, hogy kifizethessem a vásárolt úszószemüveget és békatalpakat. A pénztár közelében nagy halomban csomagolópapírok és csillogó-villogó karácsonyi díszek álltak, s mindenféle kitömött, vonagló Téalapók járták a rock'n'rollt. Még szeptember sem volt.

Teltek-múltak a napok. Kedvenc éttermem papír tárgyálatéteken próbálta lemérni, mennyit tudok Téalapó rénszarvasairól. Az üzletekben egyre több műfa bukkant fel, eleinte csak a félreeső sarkokban, majd egyre közelebb kúsztak, mint az alattomos csempészek, míg végül kikerültek a főfolyosókra a himbálózó papírtéalapók mellé. Még mindig a fehér szandálomban jártam.

Az élelmiszerüzletek olcsó karácsonyi cikkeket kínáltak. A jótékonyági szervezetek összegyűjtötték a rászorulóknak jelentkező lapjait, és adományokat gyűjtöttek, hogy teljesíthessék az ünnepi kívánságokat. Az egyik gyermekem brácsán gyakorolt a karácsonyi koncertre. A másik egy fényképet kért tőlem, hogy az iskolában ajándékot készíthessen nekem. Az Üdvhadsereg csengettyűsei elcsíptek, amikor kiléptem az üzletből. Az árusok asztalai roskadoztak a mindenszentekre szánt gyertyák terhe alatt.

Nemsokára már elég hűvös volt éjszakánként, hogy pulóvert vegyek. Elérkezett az ünnepi játékok ideje. A fiam pulykát alakított az iskolai ünnepségen, és kiesett három farktolla. A lányom a koncertre készülve minden este szívósan végigküzdötte magát a We Three Kingsen. Mindenki azt kérdezte:

– Végeztél már a bevásárlással? – majdnem hálaadás volt.

Évekkel ezelőtt januártól kezdve vásároltam, októberre megvettem és becsomagoltam az ajándékokat, és a kutya kivételével mindent vörös és zöld díszbe öltöztettem. Addig sütöttem, míg egy lisztfelhő kíséretében össze nem esem. A hivatalos karácsonyi szezon azonban a hálaadást követő napon kezdődött.

Aztán az ünnep dagadni kezdett, egyre korábban indult, és lassan átszivárgott november elejére. A halloweenes jelmezek között megjelentek a polcokon a karácsonyi áruk, aztán már a sulikezdéshez szükséges holmik mellett is felbukkantak. Végül pedig elérkezett az a bizonyos augusztusi nap, amikor félre kellett pakolnom a már megvásárolt karácsonyi ajándékokat, hogy megtaláljam a bűvárpipát. Úgy határoztam, elég volt.

Belefáradtam a karácsonyba. Bárcsak az egész eltűnne és békén hagyna! – panaszkodtam a férjemnek.

Ez azonban sajnos nem történt meg, sőt a helyzet még rosszabbra fordult. A gyerekeim akkora kívánságlistákkal

álltak elő, amelyek meghaladták volna egyes harmadik világbeli országok költségvetését. A sütés és a bevásárlás rettegett tortúrává vált. Nem voltam hajlandó tovább játszani.

És ekkor elégedetlenségemben még egy lépéssel továbbmentem: elmenekültem otthonról.

Néhány nappal karácsony előtt felpakoltuk a családi kisbuszt, és elutaztunk az észak-karolinai hegyekbe, ahol egy kis kunyhót béreltünk. A levegő tiszta, friss és sűrű volt a közelgő hóeséstől. A karácsony azonban még itt, ebben a lélegzetelállítóan csodálatos környezetben sem volt az igazi. A varázslat valahogy elszállt.

Néhány napig a környéken túráztunk. Az egyik délután, amikor letelepedtünk a kunyhó kandallója elé, a fiam gyomra fellázadt, és a kölyök összehányta az ágát. Remek – gondoltam –, most kereshetek egy helyet, ahol ki tudom mosni... két nappal karácsony előtt. Bár megpróbáltam elkerülni az ünnepi rohanást, valahol a fejemben azt kiabálta egy hang: „Aki bújt, aki nem, megyek!” Hát én nem álltam készen.

A ruhamosás jól illett sötét hangulatomhoz. Bedobtam az ágyneműt a kisbusz hátuljába, és a hegyen át egy néhány mérföldnyire fekvő kisvárosba hajtottunk, ahol emlékeim szerint jöttünkben elhaladtunk egy mosoda előtt.

Az egykor fehér épületben, amely mára kopott, szürke színt öltött, és nagy panorámaablakai cigarettafüsttől sárgállottak, többen is tartózkodtak. A helyiség egyik végében két vándormunkás éppen ruhákat hajtogatott, egy fiatal pár pedig, akik a fiukkal érkeztek, pénz dobált az automatába. Megtöltöttem két mosógépet, lerogytam az egyik kemény műanyag székre, és vártam. Duzzogó gyerekeim inkább az autóban maradtak, a férjem pedig fel alá járkált odakint.

Nyílt az ajtó. Egy középkorú hölgy és egy tizenhat éves forma lány lépett be. Ősrégi, félig roncs kombival érkeztek, amelyen több volt a rozsdá, mint a festék, és egy óriási, szennyes ruhával megpakolt műanyag kosarat vonszoltak magukkal. Egymás után töltötték meg a mosógépeket, míg a kosár ki nem ürült.

Az asszony, akit a lány anyjának véltem, leült egy székre a szárítók mellett, nekem háttal. Még így hátulról is látszott, mennyire fáradt. Őszülő haját hátrafésülte az arcából, és kócos lófarokba kötötte. A szvetteren, amelyet viselt, több volt lyuk, mint az anyag, és a nő szorosan összefonta a karját maga előtt. A kócos, szürke hajú,

vézna, csupa csont lány az asszony mellett állt. Gyégeden megdörzsölte a vállát, és megsimogatta a haját.

Aztán dúdolni kezdett, olyan halkán, hogy alig hallottam a mosógépek pufogásán és a szárítók zümmögésén át. A dúdolás nemsokára éneklésbe csapott át.

A *Csendes éj* nyitó sorai csendültek fel a lány lágy hangján. Hosszú, vékony ujjai megállás nélkül simogatták anyja haját, behunyta a szemét, a hangja lassan erősödött, emelkedett, s végül betöltötte az egész helyiséget. Tiszta, kedves alt hangon elénekelte a karácsonyi klasszikus utolsó strófáját is. „Küldj le rá álmot, nagy ég...”

A dal saját gyermekkoromat juttatta eszembe, amikor a nagypapám karácsonyeste mellett állt, és ha énekelni kezdtünk, együtt néztük a nagy zsolnároskönyvet. Odakint autók húztak el a hegyi városokat átszelő keskeny aszfaltúton. Ahogy a nap utolsó erőtlen sugarai csíkosra festették az égboltot, és a dal utolsó szavai melegen, ismerősen öntöttek el bennünket, az asszony lánya oldalának hajtotta fejét.

– „Küldj le rá álmot, nagy ég...”

Kinyílt az ajtó, és a helyiségen jeges fuvallat söpört végig. A fiam volt az. Felráztam magam a pillanat kábulatából, kivettem a tiszta ágyneműt a szárítóból, és összehajtogattam. A férjem is bejött, hogy segítsen. Amikor kiléptünk, valami hideget és nedveset éreztem az arcomon.

– Esik a hó! – mondta a fiam.

– Bizony – bólintottam. – Mit szólnátok, ha hazamennénk?

– Úgy érted, vissza a konyhába? – kérdezte a férjem.

– Nem – feleltem. – Haza. Az otthonunkba.

A férjem elmosolyodott.

– Menjünk, szedjük össze a holmikát!

Bemásztam a kisbuszba. Ahogy elindultunk, még láttam az asszonyt és a lányát, amint ott állnak a reszkető lámpák tompa fényében, negyeddollárosok után kutatnak a zsebükben, és valami közös tréfán nevetnek, amelyet csak ők ketten értenek. Hátradőltem az ülésen, és figyelem a lámpák fényében táncoló kövér, lusta hópolyheket. A lányra gondoltam és a dalra, amellyel magajándékozta az anyját és a gondviselés jóvoltából engem, egy idegent is. És eszembe jutott a gyermek, aki egykor a nagypapja mellett állt, és a *Csendes éj*t énekelte magas, vékony hangján, ellenpontozva az öreg gazdagtenorját. És emlékeztem, ahogy a dal végén, amely mindkettőnk kedvence volt, megfogta a kezemet, nagy tenyerébe zárta, és felém sugározta a szeretetét, amelyet Isten íránt és írántam érzett.

Igen – gondoltam -, tényleg ideje hazamenni.

Carole Moore

A novellák forrása: *Egy csésze vigasz karácsonyra. Történetek az öröm csodájáról és a meghitt ünnepekről.* Szerk.: Colleen Sell. Alexandra Kiadó, 2004.

Gyönyörű ZAJ

Nem igazán voltam elragadtatva attól, hogy ünnepi zenét játsszak az idősek otthonában. Tizenöt évesen volt vagy tízezer más dolog, amit szívesebben tettem volna a karácsonyi szünet első napján, mint hogy bevonszoljam a trombitámat és a kottaállványt a Wesley Glen Idősek Otthonába, és a bentlakókat szórakoztassam. Mindezt a másodévesek számára kötelező gyakorlati órák részeként vállaltam el, mégpedig azért, mert édesanyám ragaszkodott hozzá.

Anyu elvitt a családi kombival, és biztosított róla, hogy csak elszalad a gyógyszertárba egy receptet beváltani, úgy fél órán belül újra itt lesz. Esdeklő tekintettel néztem rá.

– Menj! – utasított. – Boldoggá teszed vele az embereket.

A szememet forgatva másztam ki az autóból. Ahogy beléptem a vastag forgójajtón át a neonfény világítású komor épületbe, ami az elefántcsont, a fehér és a szürkésbarna legalább tízféle árnyalatában játszott, hirtelen elfogott a pánik. Az járt a fejemben, hogy vajon anyu elment-e már, van-e még időm meghátrálni. Nem akartam ezt az egészet.

Nem arról volt szó, hogy inkább a barátaimmal szánkoztam volna, vagy a belvárosban, esetleg a moziban lettem volna. Az idősek otthonától mindig kényelmetlenül éreztem magam. Az egyetlen tapasztalatom velük kapcsolatban a rendszeres éves látogatások Grzegorzycy nagypapánál a Midlandi Idősek Otthonában. Anyu általában minden ilyen látogatás alkalmával röviden újra bemutatott bennünket a nagypapának.

– Papa, emlékszel Sarah-ra? Sarah a középső gyerek. Ez pedig Bridget, kilencéves, és máris ilyen magas!

A testvéreimmel ezután sorban viszonzatlan csókot nyomtunk a nagypapa arcára, vagy félénken megöleltük őt. Az újbóli bemutatkozás és a kötelező ölelések után az apám elzavart bennünket, gyerekeket cukrászdába, hogy anyu egy kicsit kettesben lehessen beteg édesapjával. Ez volt minden tapasztalatom az ilyen otthonokkal és a bennük lakókkal kapcsolatban.

Egy pillanatra magával ragadott az emlékezés, rövid időre arcomon éreztem a nagypapám hűvös, sovány arcának érintését. Majdnem ugrottam egyet, amikor egy fehér ruhás nővér odakiáltott nekem.

– Szóval itt vagy! Jól van – s közben lehajolt, hogy ki vegyen valamit egy ládából.

– Ööö, nem látott véletlenül egy szaxofont vagy egy harsonát? – kérdeztem szégyenlősen. A zenekar többi tagjával hangszereink alapján utaltunk egymásra. Nem akartam itt lenni, de legalább tudtam, hogy nem leszek egyedül. Körülnéztem az előcsarnokban, hátha nyomára bukkanak a rézfúvós trió másik két tagjának.

A nővér azonban millió dolgot csinált egyszerre, és nem hallotta a kérdésemet. Válasz helyett csak elsuhant mellett egy rakás lepedővel a kezében. A folyosó felé járhatott, amikor megfordult és visszakiáltott.

– Az ebédlő odalent van, jobbra!

Bizonytalanul bóklásztam a folyosókon. Megpróbáltam legyőzni a kísértést, és nem benézni a szobákba, de a legtöbb ajtó nyitva állt, és mozdulatlan testeket, petyhüdt arcokat láttam. A bentlakók egy része aludt, mások a tévét bámulták, megint mások a folyosó felé néztek. Túl sok pillantást kaptam el, ahogy benéztem a szobákba, így hát a padlóra szegeztem a tekintetemet, és folytattam a keresést.

A porból készült krumplicipőre, a felolvasztott pulykaszeletek és valami vegetáriánus étel kellemetlen szaga elvezetett az ebédlőhöz. Amikor beléptem a helyiségbe, egy lelőgő cukorkoszorú arcul ütött. Az intézeti bútor háttere előtt papírdíszekkel megrakott mű karácsonyfa állt. A konyhából fehérbe öltözött kiszolgáló személyzet jelent meg tálcahalmokat egyensúlyozva, amelyeket kiosztottak az asztaloknál vagy a tolókoszokban csendesen várakozó embereknek.

Nem tudtam, hogy hol lehet a trióm másik két tagja. Már arra is gondoltam, hogy talán rossz időben érkeztem, vagy törölték az egész koncertet. Aligha játszhatom el a God Rest Ye Merry Gentlemen rézfúvós változatát a dalamvonal nélkül. Elég idétlenül hangzana. El kell magyaráznom, hogy a másik két zenész nélkül nem játszhatok. Mielőtt azonban megszólalhattam volna, felharsant egy hang:

– Hölgyeim és uraim, ma különleges vendégünk van a Bishop Watterson Középkolából. Az ifjú hölgy azért érkezett, hogy karácsonyi muzsikát szolgáltatson ünnepi öszszjeövetelünkhöz!

Megdermedtem. Zavaromban körülnéztem, és az egyik fal mellett észrevettem egy régi pianínót. Odamentem és leültem. A fehér billentyűk már bepiszkolódtak, néhány feketéről pedig lepattogzott a zománc. Eljátszottam néhány skálát, és meglepetéssel tapasztaltam, hogy a hangszer hangolása nagyjából rendben van.

Nem volt azonban nyomtatott kottám, és már ezer éve nem játszottam zongorán. Bele kellett hát vágnom úgy, hogy csak zenei emlékezetemre hagyatkozzam.

Legelőször a *Joy to the World* jutott eszembe, aztán az Ó, szép fenyő. Az alapváltozatokat játszottam, és néhol kénytelen voltam improvizálni, de egész jól hangzott.

Éppen belekezdtem a *Csendes éj* második strófájába, amikor megéreztem, hogy valaki mellém telepedett a padra. A kezem mellett egy kékruhás kar nyugodott, amely egy nagyon öreg emberhez tartozott. Eltűnődtem, vajon

mit akarhat; arra gondoltam, hogy talán azt hiszi, valamilyen ismerőse vagyok. Nem tudtam, mitévő legyek, így tovább játszottam, míg észre nem vettem, hogy nagy, bütykös ujjai a billentyűk felé nyúlnak. Felém fordította a fejét, és a szemembe nézett.

– Izé, jó napot – dadogtam. – Maga is, izé, tud zongorázni?

Az öregember lassan lenézett, és a billentyűkre meredt.

– Nem vagyok túl jó – próbálkoztam újra. – Mostanában inkább csak trombitálok az iskolai zenekarban.

A hallgatásától még esetlenebbnek éreztem magam. Csak egyetlen módja volt, hogy megszabaduljak a kényelmetlen helyzetből: tovább kellett játszanom. Feemeltem a kezemet, de amikor megláttam, hogy az övé reszket, haboztam.

Csend.

Aztán zene. Gyönyörű zene.

Csodálatos, hömpölygő dallamok töltötték be a termet. Az öreg keresztelte a kezeit, kinyújtotta őket, hogy elérje az alacsonyabb hangokat. Chopin? Grieg? Liszt? Ismerős klasszikus darab volt, tele crescendóval, pianissimóval és élénk, szenvedélyes glissandóval. A férfi alig nézett a kezére, amelyek könnyedén suhantak fel-le az elefántcsont billentyűk felett. Nem tudtam levenni róluk a szememet.

A nővérek, akik néhány pillanattal azelőtt még ide-oda szaladgáltak, abbahagytak minden tevékenységet. Tulajdonképpen az egész terem mozdulatlanságba dermedt. A bentlakók letették a villákat, és még a konyhai dolgozók is a zenére figyeltek.

Az öregember majdnem tíz percen át folytatta, aztán finom eleganciával lejátszotta a darab záró részét. Szerényen az ölébe fektette a kezét, és lehajtotta a fejét. Az utolsó hangok még mindig ott visszhangoztak az ebédlőben.

– Ez gyönyörű volt – suttogtam. – Biztosan nagyon örülnek, hogy maga itt lakik.

Egy nővér lépett oda hozzánk boldogan sugárzó arccal.

– Óh, John! – a mosolya szinte ragyogott. – Nem is sejtettük, hogy tud játszani!

Zavartan a nőhöz fordultam.

– Maga új itt? – kérdeztem.

– Nem, nem vagyok új – felelte mosolyogva.

– Óh, akkor tehát John új itt?

A nővér közelebb hajolt hozzám, hogy az arcunk majdnem összeért, és odasúgta:

– Én tizennégy éve vagyok itt. John tizenegy éve. Soha még csak hozzá sem nyúlt ehhez a zongorához. Fogalmunk sem volt róla, hogy egyáltalán tud játszani, arról meg főleg nem, hogy így.

Egy másik dolgozó is odajött, és a karomra tette a kezét.

– Mit csináltál? Mit mondtál neki?

– Semmit – válaszoltam. – Csak ültem és játszottam.

– Valamit biztosan csináltál! – kötötték az ebet a karóhoz mind a ketten.

– Szólnom kell Kathynek! – kiáltotta az egyik, és futva megindult a recepció asztal felé.

Ekkor John megfogta a kezemet, és a sajátjába zárta. Nem féltem; éreztem, hogy mély kapcsolat van közöttünk. Abban a pillanatban megéreztem a nagypapa jelenlétét, akit annyiszor megöleltem, mégsem ismertem, és rádöbentem, miért is vagyok ott aznap.

John szelíden megszorította a kezemet, majd elengedte. A billentyűk fölé hajolt, és megint játszani kezdett. Lecsusszantam a padról, hogy helyet adjak neki. Néztem egy ideig, ahogy az egész terem felragyogott a zene örömetől. Összeszedtem a holmimat, és kelletlenül elindultam kifelé anyuhoz, aki a parkolóban várt rám.

– Na, hogy ment? – kérdezte.

– Jól – feleltem. Túláságosan zavart voltam ahhoz, hogy elmeséljem neki, mi történt.

De sohasem fogom elfelejteni, hogyan lett a karácsonyi kényszerből karácsonyi csoda, amikor két idegen, egyikük élete virágában, másikuk a vége felé közeledve, összekapcsolta a kezét és a szívét, hogy együtt gyönyörű zajt keltsenek, amely máig itt visszhangzik a lelkemben.

Sarah Thomas Fazeli

JUHÁSZ GYULA

KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország támad fel szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

ÁPRILY LAJOS

KARÁCSONY-EST

Angyal zenéje, gyertyafény –
Kincsés kezem hogy lett szegény?

Nem adhattam ma semmi mást,
Csak jó, meleg simogatást.

Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?

Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?

Szemembe Krisztus-könny szökött? –
Kinyúló kézzel kérdezem.

Áldott vagy a kezek között,
Karácsonyi koldus-kezem.

KERESZTURY DEZSŐ

HÁROM KIRÁLYOK

Kertészkedem, biztosan sose tudva,
hogy mi lesz kertészkedésem nyomán;
virág nyílik, gyümölcs terem a fán,
vagy mohón előnti kertem a dudva? –

egyszer nem öntöztem, már lekonyult
a szomjas növényzet, csak eső után
üdült föl s kezdett nőni igazán:
szándékát eső, föld el nem árulja; –

a láng ősz rubin alkonyában járok,
a vad pompában magam is kigúnyolva,
mint amaz egykori Három Királyok,

kik elindultak hosszú, messzi útra,
csillag után s nem tudta egyikük se,
kárhozat várja vagy a lélek üdve.

NAGY GÁSPÁR

HÓTALAN A HEGYEK INGE

Ez a tél még megváltatlan,
nincs rá mentség: fehér paplan,
se hó, se hold nem világol –
amíg fölragyog a jászol

hordjuk szívünk szakadatlan,
kormos arcot száz darabban,
nincs ajándék, semmi tömjén –
rí Boldizsár, Menyhért meg én.

Az indul el akaratlan
kinek angyala jelen van,
hótalán a hegyek inge –
el kell érünk Betlehembe!

ÁDVENTI FOHÁSZKODÁS

Uram, ki vagy mindenható
 és mindenütt jelenvaló,
 nálad a kezdet és a vég,
 tőled a szemvakító villám
 s az áthatolhatatlan szürkesség,
 nagy rendezője messzi csillagoknak
 s még messzibb jövődöknek,
 mik mielőttünk ködként kavarnak –
 Ádventet írva újra,
 megint egyszer a teljességre várva,
 Uram, áruld el nékem vakmerőnek,
 mert fölöttem már esti árnyak nőnek
 s amit kérdek, nem pusztá kíváncsiság,
 s ha mégis az, akkor a „lenni vagy nem lenni”
 gyötrelmes olthatatlan szomjúsága:
 Uram, ha eljön a mennyek országa,
 betelvén minden ígéretekéből,
 midőn az első ég és föld hatalma megdől,
 új ég új földdel egyesül
 s ismét eggyé lett világodon
 Atyaként uralkodol egyedül –
 Uram, áruld el, lesz-e ott még
 teológia,
 szent tudomány, mely rólad szól,
 téged fürkész, remegve kémelek, boncol,
 keresi-kutatja, mi az üzenet,
 melyért sok szolgád verejtéket izzadt,
 vérét hullatta vagy csak száműzetett –
 lesz-e akkor még teológia,

mely felett oly sokan vitáztak valaha
 éles elmével, hittel, repeső örömmel,
 majd meg vad szenvedéllyel, foggal-körömmel,
 miatta testvérek, barátok hajbakaptak
 magát az ígét közben porba ejtve,
 ám az még így is megmaradt
 smaragdnak,
 zöld drágakőnek, fénylő reménységnek –
 kell-e majd akkor, ott még igemagyarázat,
 ha már himnuszok töltik be a házat
 és színről színre látunk,
 nem pedig csakúgy tükör által,
 végeztünk bűnnel, kínnal meg halállal –
 marad-e ott még tenyéryi helye
 a teológiának?

De hisz dicséretedről is jó – elmélkedni!
 Mennyei énekünket sem árt
 tagoltan, gonddal rímbe szedni,
 orcád láttán terólad gondolkodni
 a megismerés összefűző ezüstkötélével,
 hogy önfeledt magasztalásunk
 ott se hulljon széjjel...

Ádventet írunk újra,
 gyors időnk nyílként sebesen suhan,
 azért bár javítsd, tisztítsd, szépítsd, ékítsd
 a teológiát,
 esdek, ha lehet, ne szüntesd meg, Uram!

BABITS MIHÁLY

KARÁCSONYI ÉNEK

Mért fekszel jászolban, ég királya?
 Visszasírsz az éhes barikára.
 Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
 Mégis itt ridogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
 jobb tán mint csillag-úr szele volna?
 Jobb talán a puha széna-alom,
 mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
 mint gazdag nárdusok és kenetek?
 Lábához tömjén hullt és arany hullt:
 kezéd csak bús anyád melléért nyult...

Becsésnek láttad te e földi test
 koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
 s nem vélted rossznak a zord életet?
 te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
 Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
 Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
 Törékeny játékunkat, a reményt.

PECZNYÍK PÁL

LEGSZEBB KARÁCSONY

Jézus nem jött közénk
dicsőségben, fényben,
istálló szalmáján
született szegényen.

Reá fény és pompa
még ma sem jellemző,
azért jött, mert vár rá
sok szegény éhezõ.

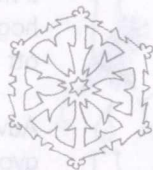
Igére éhezõ
az Ige kenyerét.

Sok lelki szomjazó
az Élet hús vizét.

Lelki beteg tõle
várja gyógyulását,
sokmiljó lelki vak
szeme megnyílását!

Jézust nem hatja meg
zsolozsmázók népe,
ki lelkileg szegény,
az Ő szemefénye!

Boldog, ki így várja
Ma az Isten Fiát,
az vele töltheti,
legszebb karácsonyát.

PECZNYÍK PÁL

ÚGY SZERETNÉK ÚGY SZERETNI!

Milyen könnyű szeretetrõl
szájjal himnuszt zengeni,
de mit ér, ha szeretettel
nem a szívem van tele?!

Felebaráti szeretet
zengve szállhat szájamon,
mit használ, ha szívem üres,
s nincs abban semmi szájalom?!

Úr Jézus, könyörülj rajtam,
Ajándékozz új szívet,
mely már nem csak jóbarátot,
ellenséget is szeret!

Úgy szeretnék úgy szeretni,
miképpen Te szeretél,
imádkoztál kínzóidért,
kik álltak a keresztnél!

Szeretni az ellenséget
ember szíve képtelen.
Ám, ha Lelked bennem él majd,
szeretet lesz életem.

Akkor tudok hozzád vonni
bűnnel terhelt lelkeket,
s a szeretet himnuszáról
néked zengeni éneket!

HÁROMKIRÁLYOK NAPJÁN...

Orosz népköltés (Rab Zsuzsa fordítása)

Három földi cárok
útnak indulának.

Heródes utánok:
– Hová, földi cárok?

– Megyünk a kisedhez,
a ma születetthez.

– Eredjetez útra,
hozzatok hírt róla!

– Menjünk, üdvözöljük,
ujjongván köszöntsük
kised királyunkat,
mennyei urunkat!

Csuda csillag kél fel,
megy keletről délre.

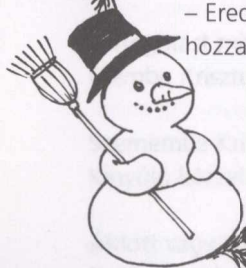
Útjukat mutatja,
Krisztust megmutatja.

Szépen tisztet tettek
a ma születetnek
tömjénnel, arannyal,
illatos olajjal.

Három földi cárok
haza indulának
örvendező szívvel,
Krisztus úr nevével.

Angyal szólt hozzájuk:
– Három földi cárok,
térjetez másfelé!
Ne Heródes felé!

Országukba tértek,
hirdették a népnek
Krisztus királyságát,
velök lakozását.

CSANÁDI IMRE

MÁRIA ÉS ERZSÉBET

*M. S. mester selmecbányai
Oltárának szárnyképe (1506)*

Erzsébet asszony láttatik e képen,
repdes a magzat dagadó méhében,
mikoron hozzá maga-személyében
Mária mégyen.

Mária, szép szűz, virágok virága,
piros köntösbe, vont-arany ruhába,
öltözék illő, ékes komolyságba,
mennyei mátká.

Zsong még fülében szava Gábielnek;
benne is, tudja, megfogant a Gyermekek.
Közli nénjével, ihol, a Kegyelmet:
Csók kezét illet.

Mennyei méltóság, lebegő kecsesség!
Két hölgy köszönthet egymásra szerencsét.
Fehéren burkol fejet patyolatvég,
sőt repes is még.

Körül tavasznak mindenek örülnek,
fű-fa zöld, kéklőn hegyek ünnepelnek, –
kedvre vad kőszál, varasodva, gerjed:
jöjjön a Gyermekek!
Gót arany villog sima-boldog égen,
béke víz tükrén, vártornyok kövében,
szerte-kóborló halandók szívében,
mint soha még nem.

Hát a plánták mily vetekedve ontják,
hódolatként, a reneszánszi pompát!
Kék iris büszkén borítja kontyát, –
söprik a szoknyák.

Les rajongón a kegyes asszonyokra
bíbor orcákkal bezsarózsa bokra;
karcsú tő epren szirom-csillagocská –
mind mosolyog ma.

Jaj pedig, mit nem mutogat még tábla!
Gyermekekből Férfi – kínba megy, halálba!
Irtózz, keresztyén! – ama szent dámákra
sandítva bárha.

Ujjong, zsolozsmáz gazdag Selmec-Bánya,
pór, pap, mészáros a keresztet bánja.
Áll a szép oltár! A Céhnek sem bánja
bő adományá.

Köss batyut, piktor! Nézz új hazát, házat!
Munkát és tallért – jó az Isten – más ad!
Láthatják: M.S. – majd: 1506...
Virrad a Század.

RÉSZED RÉSZED LEGYEN BENNE

Megint együtt a család,
Feledve a civakodás,
Élelem a kamrapolcon,
Koppantás a szobaajtón,
Nyájas emberek;
Minden zugban ajándékok,
Szeretteidtól képeslapok,
Nem maradt ki semmi,
Nem égett oda a bejgli,
Énekszó, bolondozás,
Ölelések, csókok,
Meghitt emlékek.
Kívánom tiszta szívemből,
Hogy karácsonyod mindaz legyen,
Mi lényege:
Gyertyalángnyi melegség a tél
Derekán, fénysugár a télsötétből.

CHARLOTTE GRAY

Kiskarácsony, nagykarácsony -
Mit kérsz tőle, kis barátom?
Plüssmacit vagy klassz kisautót,
S a tetejébe kis csimpánzot?
Vagy inkább őriznéd a gyertya fényét
Egész évben szíved mélyén?

JILL WARBURTON, 12 ÉVES KISLÁNY

Megcsendültek a csengettyűk szent karácsony éjén,
Csilingelt a rím az ódon versek végén -
S gyertyailatún és tömjénfüstösen
Dallamuk hömpölygött szélesen:
„Békesség a földön a jóakarató embernek!”

HENRY WADSWORTH LONGFELLOW

KARÁCSONYI KARÁCSONYI VIGASSÁG VIGASSÁG

Sutba veled, unalom, mulatunk ma éjjel!
Titkok éje ránk köszöntött, jó barát is felbukkant,
lapok állnak garmadába',
szomszédasszony bekukkant.
Gyarló lényünk elfeledi, mit tenne, ha ésszel,
mértékkel és diétával létezne a léttel.
Barlangban vagy újra. Ételed parázson,
szól a dob, körötte a törzs.
Elepedek még egy szeletke pudingért!
Hogy tejszínt? Ide vele! És ha kaphatnék
egy kortyocska brandyt még...

PAM BROWN

Úgy karácsony táján,
mikor már csak a parázs hunyorog,
elkvaterkázunk a bor- és virágillatú csendben,
felidézve mindazt, ami szép volt.
És ha morzsa sincs a kamrában?
Sebaj! Szeretet jut mindenkinek!

JESSE O'NEILL

KÉSZÜLŐDÉS

A puding próbája nem is annyira az, hogy elfogyasztjuk...
Inkább buzgó várakozásunk,
a cammogó napok áthúzogatója a kalendárium lapjain.
Emlékeink tárházának karácsonyai
szívmelengető ragyogássá olvadnak össze,
miként gyermekkorunk verőfényes nyarai,
amikről ugyan tudjuk, mennyire feledhetetlenek voltak,
ám dicsfényük elhomályosítja emlékképeinket;
az esztendő végén a karácsony ez a ragyogás a
szívünkben;
nyarunk a télben.

WILLIAM SANSOM

A püspökkenyér dala ez:
Alma, cukor, szerecsendió,
Ribiszke, mazsola, fűszerek –
Minden, ami jó.
Keverd össze fakanállal
Üstöd csengő-bongó mélyén,
Áldd meg asztali áldással
Kiskarácsony éjén!
Most szerencsét kavargj bele,
Majd csomagold egybe:
Szelencébe, szilkébe –
Szent karácsony éjjelére.

ELIZABETH GOULD

Karácsonyfadíszek. Idén is előadja őket
a padlásszoba rejtett zuga.
Fényük évről-évre kopik.
S mégis, hogy beragyogja őket
megannyi kedves emlék!

PETER GRAY

KINCSEK

KINCSEK KINCSE

Ha ajándékra lelsz karácsony éjjelén,
szeretettből s lemondásból olvasztva egyé,
és tapintod vele a gondot, a törődést és
a boldog izgalmat, mit a másik érzett -
drága kincset kaptál. Az idő hordalékából
nagy ritkán bukkan fel hasonló,
s ha mégis: vigyázz rá, mint a szemed világára.

ERMA BOMBECK

Talán túl sokat várunk
a karácsonytól.
Legyen varázslatos,
vonjon búvőkörébe.
Legyen ünnep, vigalom.
A káprázat netovábbja.
Nap mint nap
erőszakot teszünk rajta.
Emberek - csendesüljete!
Őrizzétek meg a szeretetet,
a többi: talmi csillogás.

PAM BROWN

Tudjatok feledni és megbocsátani,
hiszen ki a megmondhatója,
vajon jön-e még karácsony vendégnek,
házigazdának.
Fogjátok meg hát egymás kezét.

WILLIAM H. H. MURRAY

ÉLJEN!

ÉLJEN! KARÁCSONY VAN!

Békesség, békesség, eljött a karácsony!
Karácsony van a fenyvesben, a zord északon,
Karácsony a pálmák alatt, lenn délfokon,
Karácsony, hol havas mered a mélykék ég felé
hósapkában, szikrázón.

Karácsony, hol a szőke búzamezők ringanak,
Karácsony, hol az ifjak vígadnak és remélnek,
Karácsony, hol az aggok türelemben őszülnek,
Karácsony, hol a béke, mint galamb a magasban,
Szárnyával megsuhintja a bátrát a csatában;
Békesség, békesség, itt van már a karácsony!

PHILLIPS BROOKS

Karácsony közeleg; lelkemben bizsereg
ezernyi apró tűje.

IAIN WHITAKER, 12 ÉVES KISFIÚ

LEGBECSESEBB AJÁNDÉKAINK

Már lemondtál róluk: biztosan elfelejtettek...
És akkor megcsörren a telefon.
Van-e ennél szívemengetőbb karácsonyi ajándék?

PETER GRAY

Az ember megérzi, mikor találta el
szeretteinek szája ízét.
Ahelyett, hogy: „Ó, drágám, igazán köszönöm
– pontosan erről álmodtam!” hangoznék fel
köszönétképpen,
a másik szemében fények gyúlnak, s vidáman kurjantja:
„Juhé! Hahó! Halihó! Csudajó!”

MARION GARRETTY

A nagyanyók képesek csak igazán értékelni
a sete-suta kis kezek munkáját.

JUDITH C. GRANT

IDÉZZÜK IDÉZZÜK ŐKET EMLÉKEZETÜNKBE!

ŐKET EMLÉKEZETÜNKBE!

Kibontjuk ajándékainkat, elbolondozunk, aztán leülünk
a vacsoraasztalhoz. Ám az ablakon túl - ott künn,
a sötétség falának túloldalán élnek azok,
akik számára a karácsony nem hoz megnyugvást.
Számukra az is csak egy nap haladék, menekülés a

magány,
a félelem, az elszigetelődés, az éhség, a betegség,
a hontalanság, a kimerültség és a háború elől.
Akadnak szép számmal,
kiknek szemében a legsivárabb odú is kacsalábon forgó
palotának tűnik: elég meleg, biztonságos és nagy lenne
egy egész család fészkeül.
Sokak számára a mi teli éléskamránk, hús vizünk,
egészségünk, elménk csendje, összetartó családunk
olyasmit jelent, amiről ők csupán álmodni mernek.
Van olyan, aki egyszer már megtapasztalta
a mi világunkat, hogy azután elveszítse,
vagy kiűzetett belőle, netán megfosztották tőle.
Akad ember ezen a földön,
aki életében nem ismert mást, mint rettegést,
nélkülözést és fájó veszteséget.
Helyesen cselekszünk, ha karácsonykor kimutatjuk
egymás iránti szeretetünket:
ha megosztjuk ételünket, megajándékozunk egymást,
ha boldogok vagyunk.
Ó, bárha az a néhány kiváltságos meghallaná
az ablakain túlról beszüremkedő hangokat!
Bárcsak most, karácsony idején behozhatnók őket
kandallónk mellé,
hogy megosszuk velük gondolatainkat,
s meghallgassuk életük történetét!
Hiszen ők nem száraz számadatok csupán,
nemzetközi problémák vagy szürke adóalanyok.
Emberek ők - egyszeri és megismételhetetlen mindahány.
Érték. Miként jómagunk.

PAM BOWN

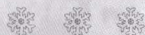
KARÁCSONY

KARÁCSONY ÜZENETE

ÜZENETE

Isten megtanította
az emberiséget
azon az első karácsonyon,
mi az, embernek lenni;
adni s nem elvenni;
szolgálni s nem uralkodni;
táplálni s nem halálra
száni...

CHARLES KINGSLEY

Mert úgy van az, nem csak most,
de egész hosszú éven át,
hogy örököd, mit barátokkal megosztasz,
visszaadja jóbarát.

JOHN GREENLEAF WHITTIER

Valahányszor közeledett szent karácsony ünnepe,
a zsigereimben éreztem, hogy itt az év
leggyönyörűsegebb szaka.

Mert ez az ünnep - eltekintve szent eredetétől
és jelentésétől,

ha ugyan ettől egyáltalán el lehet tekinteni -
számomra a megértés, a jótékonyság
és a szeretet ünnepét jelentette.

Olyan ünnepét, mikor is férj-feleség
háznépével egyetemben megnyitja szívét,
és erősebben érzi, mint valaha is,
hogy nem önös érdek fűzi pusztán a másikhöz,
hanem közös útjuk eleve elrendeltetett,
hogy kéz a kézben ballagjanak útjukon végestelen
végig,
mindhalálíg!

CHARLES DICKENS

KÖSZÖNET AZ

KÖSZÖNET AZ ÉDESANYÁKNAK

...akik mindent félretettek, megspóroltak,
megvettek és alkudoztak,
akik sütöttek-főztek, keverték és kavartak,
akik tűvé tették a padlást a karácsonyfadíszért,
akik felmászta a székre,
hogy felaggassák az angyalhajakat,
akik fél éjszakákon át virrasztottak
Titokzatos Csomagocskákkal bíbelődve,
akik megírták a listákat, megvették az üdvözlőlapokat,
sőt időben postára is adták őket,
akik megvarrták Joseph jelmezét,
akik karácsony reggelét csomagolópapír
és sült krumpli között
ingázva töltötték,
akik beszerzik a meggyújtani való brandyt,
akik szemet hunynak afelett,
hogy a cicus megdézsmálja a pudingot,
akik feltúrják az összes szemeteszsákot a hiányzó számla
után,
akik ráveszik a gyerekeket,
hogy végre bemasírozzanak az ágyba,
akik áldott kezük munkájával megteremtik
a mi karácsonyunkat.

PAM BROWN

Forrás: *Boldog karácsonyt!* Helen Exley válogatása alapján. Hunga-
Print Kiadó, Budapest, 1994.

TOTÓ

1. Eljött a Megváltó érkezésének ideje. Isten elküldte az utolsó prófétát, aki már nemcsak jövendölt Jézus eljövételéről, hanem találkozott is vele. Ez a próféta volt:

- 1 Zakariás
- 2 Ézsaiás
- x Keresztelő János

2. Jézus születését Gábrriel angyal adta hírül Máriának. Hol tudta meg Mária az örömhírt?

- 1 Jeruzsálemben
- 2 Názáretben
- x Betlehemben

3. Jézus a népszámlálás alatt született. Melyik császár rendelte el a népszámlálást?

- 1 Augusztusz rendelte el, hogy írják össze a földkerekséget
- 2 Tibériusz, uralkodásának 15. évében
- x Heródes rendelte el a gyermekmészárlás előtt

4. „Ne féljete, mert nagy örömet adok tudtul nektek, és majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltótok.” Kiknek adta hírül az angyal e szavakkal a Megváltó születését?

- 1 A napkeleti bölcseknek
- 2 A pásztoroknak
- x A többi angyalnak

5. A Kisdedet először köszöntötték:

- 1 Az egyszerű pásztorok
- 2 Agg Simeon
- x A napkeleti bölcsek

6. A napkeleti bölcsek, amikor Jézust köszöntötték, aranyat, tömjént és mirhát vittek ajándékul. Mi a tömjén?

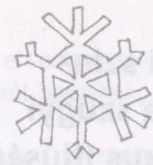
- 1 Nemesfém
- 2 Különleges keleti csemege
- x Fehéres-sárgás színű gyanta, füstölögtetéssel áraszt jó illatot

7. „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség, és az emberekhez jóakarát.” Kik imádkoztak így?

- 1 Az angyalok serege
- 2 A pásztorok
- x A napkeleti bölcsek

TOTÓ

TOTÓ

TOTÓ

8. Hol született Jézus?

- 1 Betlehemben, József rokonainál
- 2 Betlehemben, egy istállóban
- x Názáretben

8

9. Heródes féltette a hatalmát Jézustól, ezért a két éven aluli fiúkat megölette. Rájuk emlékezünk december 28-án. Hogyan nevezzük őket?

- 1 Aprószentek
- 2 Mindenszentek
- x Apró vagy Mindenszentek

9

10. Heródes haragja elől a Szentcsalád elmenekült. Hova menekültek?

- 1 Erzsébethez és Zakariáshoz
- 2 Egyiptomba
- x Názáretbe

10

11. Karácsony ünnepe:

- 1 December 24.
- 2 December 26.
- x December 25.

11

12. Jézus születése után a nyolcadik napon volt a névadás ünnepe. A Jézus név jelentése:

- 1 Megváltó
- 2 Felkent
- x Előhírnök

12

13. Születése után negyven nappal Jézust bemutatták a templomban. Ekkor jelen volt két idős ember is:

- 1 Zakariás és Erzsébet
- 2 Ábrahám és Sára
- x Agg Simeon és Anna

13

13.+ 1. Nyelvhaszálatunkban ismert kifejezés a kiskarácsony és a nagykarácsony. A nagykarácsony elnevezés magát a karácsony ünnepét jelenti. Melyik ünnep a kiskarácsony?

- 1 Újév
- 2 December 25.
- x December 6.

13+1

Beküldte: Pál Marietta

Az alábbi szín-
darabot a szügyi
evangélikus ifjúsági
csoport úgy adta
elő, hogy a külön-
böző jelenetekhez
oda illő képeket
vetítettek a háttérre
diavetítővel.

BETLEHEMES játék

BEVEZETŐ SZÍN

Szereplők:

3 JUHÁSZ

ÖREG JUHÁSZ, AKI EGYBEN A MESÉLŐ IS

BOJTÁR

Háttér/illusztráció DIA:

fogadó, régi parasztház belseje, vagy
parasztház kívülről

(Bejönnek emberek letelepednek az egyik asztalhoz. A
másiknál már ülnek néhányan és beszélgetnek, de nem
hallani, hogy mit.)

1. JUHÁSZ Hát ezzel is megvagyunk. Minden a helyén van.
2. JUHÁSZ A számadónál is voltakot?
1. JUHÁSZ Az még ráér, majd holnap, vagy holnapután.
2. JUHÁSZ És ha baj lesz?
1. Juhász Mi baj lenne? Az is csak ember, majd megéri, hogy idő kellett hozzá.
2. Juhász Én nem bánom, de kend állja majd, ha mégis
3. Juhász (meglökdösve a másik kettőt) Álljatok már meg, hallgassátok az öreget, megint mesél valamit (Mind arrafelé fordulnak.)

(A másik asztalnál az öreg juhász körül többen ülnek, s az
öreg ekkor hangosan folytatja, amit addig halkan mon-
dott.)

ÖREG JUHÁSZ Mondom, olyan rongyos népek voltak, mint
mi. Juhászok, bojtárok, magunkfajták. No, de
régí történet ez, tán ismeritek is, minek mon-
jam. (Elhallgat, a többi elkezdli kérlelni.)

JUHÁSZOK

ÖREG

BOJTÁR

ÖREG

BOJTÁR

ÖREG

Nem ismerjük, s szívesen hallanánk, ha lehet.
(kicsit kéretve magát) No, jó. Hát, mondom,
régén volt az.

Milyen régén? Biztos van vagy száz eszten-
deje.

Ha te jobban tudod, monddad.

Nem, én csak ... bocsánat.

No, azért mondom. De meg elébb is volt az,
mint száz éve. Sokkal elébb, hallgasd csak!

PÁSZTOROK

Szereplők:

4 PÁSZTOR

4 ANGYAL

MESÉLŐ

Háttér/illusztráció DIA:

csillagos ég, éjszakai vidék, tábortűz
emberekkel stb.

(A pásztorok tüzet raknak, beszélgetnek.)

1. PÁSZTOR Hideg az éjszaka, rakjunk tüzet! Nyugalom van mindenütt, talán aludhatunk is.
2. PÁSZTOR Jól van, aludjunk, de egy valaki legyen ébren és vigyázzon!
3. PÁSZTOR Majd én vigyázok, pihenjete csak. Éjfélkor meg levált majd valamelyikötök.
4. PÁSZTOR Majd én leváltalak, csak ébressz majd fel.

(Lepihennek, a 3. pásztor subájába burkolózik és ülve ma-
rad.)

Háttér/illusztráció DIA:
angyal, vagy fényesség az égen stb.

3. PÁSZTOR (kis idő múlva) Na ezek jól elaludtak. Nem csoda, hiszen a hidegben legjobb a tűz mellett aludni. Majd csak eltelik az éjszaka minden baj nélkül. Bár ez a mai éjjel olyan furcsa. Mintha valami készülne!

ANGYAL Ébredj fel, ne aludj! Mert bizony nagy boldogság készül!

3. PÁSZTOR Jaj, teremtőm! Mi ez? Ki ez a férfi? Ébredjete! Nézzétek micsoda fényesség!

4. PÁSZTOR Na, mi van? Már itt az éjfél? Ó, jaj nekünk! Ébredjete, itt a vég!

(A pásztorok felébrednek, egymást keltegetik, igyekeznek egymás mögé rejtőzni.)

ANGYAL Ne féljete, és ne rejtőzzete el. Nincs itt a vég, hanem valami csodálatos kezdődik! Régóta várjátok a Messiást, hát Betlehemben megtaláljátok egy istállóban a jászolban. Menjete, keresséte meg!

TÖBB ANGYAL Legyen a dicsőség Istené! Hozsánna a magasságban!

2. PÁSZTOR Én illet még nem láttam. Rémisztő jelenés, de mégsem félek!

1. PÁSZTOR Az előbb még nagyon álmos voltam, de most már szívesen nekiindulnék az éjszakának is, hogy meglássam tényleg, igaz-e, hogy megszületett a mi királyunk.

3. PÁSZTOR Miért is ne? Nézzük meg, igaz-e? Mit veszthetünk?

MESÉLŐ És a pásztorok nyájukat otthagya elsiettek Betlehem felé, hogy megkeressék a kisgyermeket.

A BÖLCSEK

Szereplők:

3 BÖLCS

MESÉLŐ

Háttér/illusztráció DIA:
tevén utazó vándorok stb.

1. BÖLCS Nagyon régóta utazunk. Már számolni sem tudom a napokat.

2. BÖLCS Pedig te nagy számoló vagy, mint mi magunk is.

1. BÖLCS És nem lehet, hogy most elszámoltuk magunkat? Még a csillagok is tévedhetnek!

3. BÖLCS Nem számoltunk el semmit szerintem. A régi írások is mind arról beszéltek, hogy jó nyomon haladunk.

1. BÖLCS Csak én már kezdek elfáradni. És éhes is vagyok.

2. BÖLCS Én is éhes vagyok, és ebben a sötétben alig látok valamit. Talán meg kellene állnunk éjszakára.

3. BÖLCS Fáradtság és éhség! De megéri! Emlékezete, milyen lelkesen indultunk útnak! Népek szabadítóját jövendölték a régi könyvek. Én bizony szívesen fáradok ezért.

2. BÖLCS Tudod, hogy mi is ugyanígy gondoljuk! Csak legalább ne lenne ilyen sötét. Jó lenne, ha világítana valami, hogy el ne tévedjünk.

Háttér/illusztráció DIA:
betlehemi csillag az égen

1. BÖLCS Nézzéte, de furcsa az ég! Mintha elhalványodnának a csillagok!

3. BÖLCS Kivéve azt az egyet! Nézzéte!

2. BÖLCS Mekkora! És milyen fényes!

1. BÖLCS Egészen bevilágítja előttünk az utat! Csodálatos!

3. BÖLCS Nem lehet ez véletlen! Ez isteni jel! Mondtam, hogy nem számoltunk el semmit. Valóban igazat mondtak az írások. Most kell megszületnie a világ szabadítójának!

1. BÖLCS Hát akkor ne álljunk itt tétlenül! Menjünk a csillag után, így biztosan hamar megtaláljuk őt!

2. és 3. Úgy van! Menjünk! Iparkodjunk!

BÖLCS

MESÉLŐ És nagy örömmel meggyorsították lépteiket, hogy mielőbb megtalálják a Megváltót.

A JÁSZOLNÁL

Szereplők:

JÓZSEF

FOGADÓS

SZOLGALÁNY

Háttér/illusztráció DIA:

istálló belseje, vagy parasztház, állatok

JÓZSEF Hála Istennek, nincsen már semmi baj. Igaz, csak istálló, de éjszakára megfelel.

FOGADÓS Feleséged hogy van? Láttam, hogy áldott állapotban van, de csak az istállóban volt hely, sajnálom!

JÓZSEF Nem baj. Elég meleg van odabent. De igaz, hogy feleségem gyermeket vár, s lehet, hogy ma éjjel meg is születik.

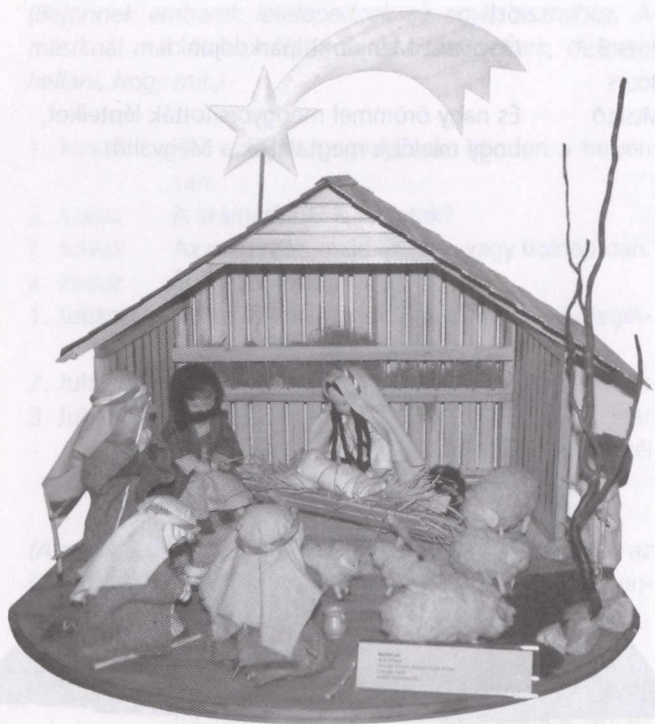
FOGADÓS Na, akkor küldök egy szolgálót, hogy segítsen, ha kell.

JÓZSEF Köszönöm! Áldjon meg az Isten!

SZOLGALÁNY *(bejön, miután a fogadós kiment)* Itt vagyok, a gazdám küldött, hogy ha kell segítség, legyen a feleséged mellett.

JÓZSEF Bent van az istállóban, ott megtalálok.

(A szolgálány bemegy, József kint marad, aggódik, ide-oda járkál.)

JÓZSEF

Aggódok Máriáért. Nem lehet könnyű egy gyermeket a világra hozni. De csak nem lesz baj! Hiszen álmomban az angyal is biztatott! Sőt még azt is megmondta, hogy fiunk lesz, és nevezzük Jézusnak! Bárcsak valóban egy szép kisfiú születne!

(Rövid elsötétítés – telik az idő)

SZOLGALÁNY Uram! Gyere, most már bejöhetsz te is, mert megszületett a fiad!

JÓZSEF Kisfiú?

SZOLGALÁNY Igen! Szép, egészséges kisfiú. Tudod már, hogy mi lesz a neve?

JÓZSEF Igen, tudom! Jézus, Jézus lesz a neve, ahogyan az angyal mondta. *(örömmel beszalad az istállóba)*

Háttér/illusztráció DIA:
újra az istálló, parasztház kívülről

A LÁTOGATÓK

1. PÁSZTOR Még ide nézzünk be. Igaz, tele van a fogadó, de hátha itt találjuk!

2. PÁSZTOR Na jó, még ide bemegyünk.

3. PÁSZTOR Várjatok kint, majd én beszaladok, megkérdezem, jó helyen járunk-e? *(beszalad)*

4. PÁSZTOR Bárcsak ez lenne az a hely! De hát ilyen tömegben alig valószínű, hogy megtaláljuk.

3. PÁSZTOR *(jön vissza örvendezve)* Azt mondja a fogadós, hogy ő nem tud semmilyen új királyról, de az istállóban megszállt egy fiatal házaspár, akik gyermeket várnak, kérdezzük meg őket!

1. és 2. PÁSZTOR Ez lesz az! Siessünk, nézzük meg! *(elszaladnak)*

1. BÖLCS Hát idáig vezetett ez a csillag! Biztos, hogy hamarosan megtaláljuk!

2. BÖLCS Bár igazad lenne! Már nagyon várom, hogy meglássam azt a kisgyermeket!

3. BÖLCS Akárcsak én! De én hiszem is, hogy megtaláljuk. Ez a csillag nem volt véletlen!

2. BÖLCS Biztos hogy nem. Lám, be is értünk Betlehembe.

1. BÖLCS Nézzétek, megállt a csillag! Ott, egy fogadó felett! Siessünk oda. *(odafutnak)*

FOGADÓS Jó estét, Urak! Mi járatanb vagytok? Bár előre mondom, hogy szálláshely már nincs.

3. BÖLCS Nem is szállás kell nekünk, csak mondd meg, nálad született-e meg a megígért király?

FOGADÓS Hát, én nem tudom, de ti vagytok a másodikok, akik ilyesmit kérdeztek.

1. BÖLCS Mások is kérdezősködtek?

FOGADÓS Igen! Faluszéli pásztorok szaladtak ide, hogy keresik a Messiást, és hogy itt van-e. De nekik is csak azt mondhattam, hogy menjenek, kérdezzék meg az istállóban.

1. 2. 3. (egyszerre kiáltva, értetlenkedve) Az istállóban?!

BÖLCS (mentegetőzve) Igen. Betért egy férfi a várandós feleségével, nem dobhattam ki őket. De csak az istállóban volt hely.

FOGADÓS (odafutva) Uram! Az istállóban kisfiú született! Nagyon aranyos!

FOGADÓS ÉS A BÖLCSÉK Akkor siessünk, nézzük meg! (Mind elszaladnak a jászolhoz.)

Háttér/illusztráció DIA:
ismét a fogadóbelő, vagy parasztház

ZÁRÓ SZÍN

(Ismét az asztal körül az öreg mesélővel.)

ÖREG Így aztán hamar híre is ment, és sokan eljöttek, hogy lássák.

BOJTÁR És azok a bölcsek annyit utaztak egy kisgyerekért?

ÖREG Annyit. És én is elindulnék, hogy láthassam, hogy meghajthassam magam előtte!

BOJTÁR Szép mese volt ...!

ÖREG Ha mese volna, nem mondtam volna el. De igaz ez az utolsó szóig, mint ahogyan igaz, hogy az a kisgyermek hozott rendet ebbe a rendetlen világba. És rendet tett az én rendetlen életemben is.

BOJTÁR Miféle rendet?

ÖREG Olyan rendet, hogy már nem félek. Hogy vén fejjel nem a halállal beszélgetek, hanem az Élettel! Olyan rendet, amelyet sehol nem találtam, pedig sokféle jártam, elhiheted. Rábíztam mindent arra a kisgyermekre, arra a kis Jézusra, s olyan kincsem lett, amelyet oda nem adok semmiért! Neked, fiam, s nektek mind hallanotok és értenetek kell, ki volt az a gyermek. Emlékezzetek!

VÉGE

Beküldte: Blatniczky János Dániel

Legyen mindig munkád, kezeid ne legyenek tétlenek.
Erszényedben mindig rejtőzzön néhány pénzdarab.
A napsugár találja meg mindig ablakodat!
Légy biztos abban, hogy minden eső után kiderül az ég,
és szivárvány köszönt majd téged.
Legyen közel hozzád mindig egy jóbarát keze.
És Isten töltsé be szívedet derúvel és örömmel.

A Sátánármányosparázsvarázspokolil

Michael Ende azonos című meseregényéből írta: TÖRÖK LILI

Szereplők:

TEVE	MARHA	KARESZ
SÜN	OROSZLÁN	VAMPIRIA
MALAC	MÓRIC	SZENT SZILVESZTER
BÉKA	BELZEBUB	SZILVESZTER
CSIGA	ÁTKOS	
KAKAS	LIDÉRCZY	

1. KÉP

(Állatok Nagytanácsa. Asztal mögött ül az Oroszlán, előtte székeken különböző állatok. Nagy zsvíj, kiabálás.)

TEVE	De az nem jó megoldás!
SÜN	Miért nem? Így egyszer és mindenkorra végeznék veled.
MALAC	Úgy van! Nem szabad tovább túrnunk, amit tesz!
BÉKA	Hallottátok, mit csinált a tóval, ahol laktam? Megmérgezte! Százával pusztultak a halak, én is alig tudtam elmenekülni. Drága feleségem odaveszett.
TEVE	De nem vagyunk elég erősek, hogy lerohanjunk! Óriási ereje van, és biztos van hadserege is.
CSIGA	Honnét lenne hadserege?
KAKAS	Varázsol magának.
MALAC	Marhaság! Nem lehet hadsereget varázsolni.
MARHA	Disznóság, hogy így beszélsz! Kikérem magamnak! És miért ne lehetne hadsereget varázsolni? Mindent lehet varázsolni.
OROSZLÁN	Csendet! Ebből elég! Így nem lehet tárgyalni. (csend lesz) Samu, mi volt a javaslatod?
SÜN	Szerintem támadjuk meg Lidérczy kastélyát. Ha minden hadosztályt bevetünk, le tudjuk győzni.
OROSZLÁN	Tóni, mi az ellenvetésed?
TEVE	Hiába vetnénk be minden hadosztályt, Lidérczy nagy varázsló, sokkal erősebb, mint mi vagyunk. Legyőzne minket egy perc alatt.
OROSZLÁN	Akkor mit tegyünk? Van jobb ötleted?
TEVE	Szerintem küldhetnénk Lidérczyhez is egy kémet, úgy, mint ahogy Kareszt, a hollót küldtük Tyrannja Vampiria boszorkányhoz. Ő a varázsló bizalmába férkőzne, minden tervét kifigyelné, és jelentést tenne róla nekünk.
BÉKA	Ez nagyon veszélyes feladat! Egyedül azzal a varázslóval... Brrr!

CSIGA	Ügyes állatot kell választanunk. Karesz is mióta a boszorkával lakik, az nem sejt semmit, mert Karesz nagyon jó kém!
OROSZLÁN	Mit gondoltok?
MARHA	Jó ötlet!
SÜN	Igen, szerintem is.
KAKAS	De kit küldjünk? Ki vállalná el?
SÜN	Például te? (a malacra mutat)
MALAC	Nem lehet. Nem hagyhatom egyedül a feleségem a hat kis gyerkőccel.
MARHA	Menjen Pisti!
KAKAS	Szó sem lehet róla! Ki fog kukorékolni a gazdának reggel?
BÉKA	Tóni ötlete volt! Menjen ő!
MÓRIC	(előlép) Majd megyek én!
CSIGA	Te? Azzal a kevés sütnivalóddal? Nem bírnád ki. Egy perc alatt lelepleződnél.
MARHA	Oda erős és bátor állat kell, nem ilyen beteges és nyámnyila, mint te.
OROSZLÁN	Elég! Hogy mertek így beszélni? Melyikötök vállalja el? Egyikötöknek sincs elég mersze hozzá, csak Móricnak! (Mórichoz) Tudod-e, mekkora feladatra vállalkoztál?
MÓRIC	Igen, tudom. És igazuk van a többieknek, én gyenge vagyok és beteg, és az is igaz, hogy nem vagyok túl okos, de mindent megtennék azért, hogy ezt a gonosz varázslót megállítsam!
OROSZLÁN	Rendben van. Rád bízom a feladatot. De nagyon vigyázz magadra, mert igen veszélyes a varázsló. És ne hagyd magad megtéveszteni, akármivel hízeleg is neked. Mindig emlékezz rá, milyen gonosz és álnok.
MÓRIC	(büszkén) Semmiképpen! Én nem dőlök be egyetlen varázslónak sem!
OROSZLÁN	Isten óvjon veszélyes utadon.

2. KÉP

(Pokol. Belzebub, a legmélyebb sötétség miniszterének irodája. Ő maga egy nagy íróasztal mögött ül, körülötte telefon, papírok.)

BELZEBUB	(telefonál) Ne haragudj rám, szívecském, hogy szilveszter este is dolgoznom kell, de vannak ügyek, amelyek nem tűnnek halasztást... (sietve) Nem, természetesen semmi
----------	---

Őrpuncspancslódítóbódítóka

sem fontosabb nálad! Csak ezek a határidős munkák... Ne aggódj, nem fogunk elkésni! Egy fél óra múlva otthon leszek, drágám, és akkor indulhatunk Luciferék szilveszteri partijára. Ígérem, sietek. Pá! /Leteszi a telefont. Hivatalos arcot vág./ Átkos!

ÁTKOS *(belép)* Parancsol, miniszter úr?

BELZEBUB Igen. Beszéltél Pókossy Marcellel?

ÁTKOS Igen, miniszter úr. Pókossy köszöni, de nem vállalja.

BELZEBUB Micsoda? Olyan nincs, hogy nem vállalja! Küldj rá egy hóvihart, tornádóstim, és utána kérdezd meg újra. *(belenéz a papírjaiba)* Még egy feladatom van számodra: Lidérczy. Nem teljesítette a szerződését.

ÁTKOS Kínos, roppant kínos. Mit kíván, miniszter úr, mit tegyek vele?

BELZEBUB A szokásos csödeljárás éjféltil. Menj el hozzá most, és figyelmeztess.

ÁTKOS *(félénken)* Nem lehetne holnap, miniszter úr? Már olyan késő van, és a feleségem...

BELZEBUB *(haragszik)* Nem vitatkozom! Eredj, és teljesítsd a parancsomat! Egyébként is, mit zsarnokoskodik rajtad a feleséged? Légy férfi a talpadon!

ÁTKOS Igenis, uram.

3. KÉP

(Lidérczy kastélya. Nagy teremben vagyunk, hideg, sötét. Egy nem kényelmes karosszékekben ül Átkos Ákos, a minisztérium követe. Lidérczy bejön, tesz-vesz a szobában, nem veszi észre.)

ÁTKOS *(köhint egyet)*

LIDÉRCZY Maga meg kicsoda?

ÁTKOS Dr. Lidérczy Belzeub mágiaügyi titkos tanácsos úrhoz van szerencsém?

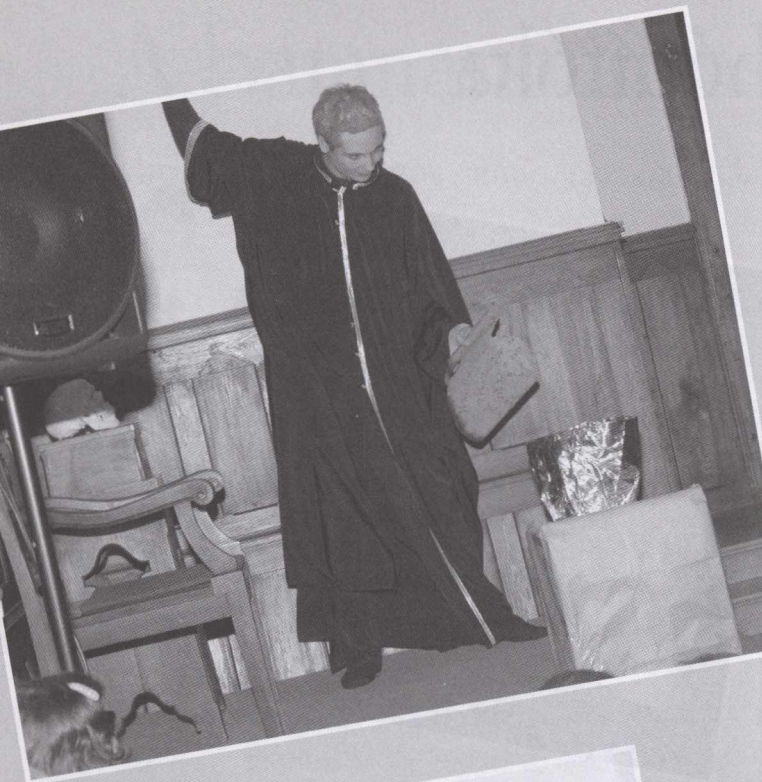
LIDÉRCZY Igen.

ÁTKOS Engedje meg, hogy bemutatkozzam: Átkos Ákos vagyok. Gondolom, tudja, honnan jöttem.

LIDÉRCZY Csak nem onnan?

ÁTKOS De igen! A legmélyebb sötétség miniszterétől jöttem, magától az ön névrokonától, Belzeubtól!

LIDÉRCZY Micsoda megtiszteltetés! De... mi történt? Miért küldte hozzám?

ÁTKOS Végrehajtói minőségben vagyok itt.

LIDÉRCZY Mi? Ez csak valami tévedés lehet!

ÁTKOS Sajnos nem. Bizonyára ismeri ezt a szerződést. *(Elővesz egy hosszú pergament.)* Igen, jól látja, ez az az írás, amelyben ön kötelezi magát az évszázad végéig legalább 10 állatfaj kiirtására, öt folyó, vagy egyazon folyó ötszöri megmérgezésére stb, stb. Sajnálatos módon ön ezeket a kötelezettségeit csak felerészből teljesítette. Ókegyetlensége nehezítését fejezte ki.

LIDÉRCZY Hiszen az óévszázadnak még nincs vége! Még csak szilveszter délutánja van! Még van időm!

Átkos *(felvonja szemöldökét)*

(Kis szünet)

LIDÉRCZY *(kétségbeesve)* Kérem, uram, nem kaphatnék egy kis haladékat? Tudja, a körülmények idén nem úgy alakultak, ahogy szerettem volna, és ezért nem volt lehetőségem teljesíteni a kötelezettségeimet. De bizonyára ön is tudja, Átkos úr, hogy az elmúlt évszázadokban igen csak rászolgáltam rossz híremre, jóval többet is teljesítettem vállalt gonoszságaimnál, ezért van merszem öntől haladékat kérni.

ÁTKOS Úgy gondolja? *(szünet)* Mondjuk, hogy kielégítő volt. Éppen hogy.

LIDÉRCZY Ebben az évszázadban nem minden alakult úgy, ahogy szerettem volna! Tudja, az Állatok Nagytanácsa a nyakamra küldött egy kémert, ezenkívül föllázdak a manók, utánuk a gnómok, végül felfedezték a bogácsonykór ellen-szerét, és még sorolhatnám. Látja uram, hogy igen sok váratlan feladatot kellett megoldanom.

ÁTKOS Sajnálatos. Igazán sajnálatos. De mindez a szerződésen nemigen változtat, ugyebár?

LIDÉRCZY De hát gondolja meg, Átkos úr, milyen nehéz helyzetben vagyok! Itt lakik velem az állatok kéme, így hát még a saját házamban is titkolóznom kell! Nem mintha olyan nehéz lett volna félrevezetni a kis jószágot! *(bizalmasan)* Nem minden büszkeség nélkül állíthatom, hogy semmit sem sejt valódi tevékenységemről, valósággal a tenyeremből eszik!

ÁTKOS Gratulálok. *(köhint)* Ezennel tehát figyelmeztetem. Pontban éjfélkor visszatérek, így szól a megbízatásom. Ha addig nem teljesítené a szerződésben vállalt gaztett-kötelezettségeit...

LIDÉRCZY Akkor mi lesz?

ÁTKOS Akkor mágiagyíti titkos tanácsos uramat hiva-

talból csödeljárás alá vonjuk. Nagyon vidám szilveszterestét kívánok! (el)

LIDÉRCZY (leroskad a karosszékre)

4. KÉP

Ugyanott

LIDÉRCZY (ugyanúgy ül)

MÓRIC (belép) Üdvözöllek drága gazdám!

LIDÉRCZY (grimaszt vág)

MÓRIC Mi jót tett, gazdám, amíg sziesztáztam? Meggyógyított néhány beteg jószágot? (szimatol) Ki járt itt?

LIDÉRCZY Senki. Hagyjál békén.

MÓRIC (csodálkozik) Mi a baj, kedves gazdám? Olyan rosszkedvűnek látszik!

LIDÉRCZY Semmi bajom. Légy szíves, hagyjál békén.

MÓRIC (megértően) Tudom én, mi a baj! Ma, szilveszter estéjén az egész világ mulat és táncol, míg szegény gazdám itt ül árván, elhagyatottan. Nem akar kiruccanni ma estére?

LIDÉRCZY (fölmordul)

MÓRIC Igaza van, tudom, hogy a nagy lelkek mindig magányosak! De ez egyszer nem tenne jót egy vidám társaságban töltött este?

LIDÉRCZY Utálom a vidám társaságot.

MÓRIC De gazdám, a mással megosztott öröm kétszeres öröm, nem igaz?

LIDÉRCZY Tudományosan bebizonyították, hogy ha bármit megosztanak, abból mindig mindenkinek a kisebb rész jut! És én senkivel nem osztozokodom.

MÓRIC Jól van, na! (elgondolkodik) Végül is önnek itt vagyok én.

LIDÉRCZY Igen. Éppen csak te hiányoztál.

MÓRIC (örömmel) Igazán? Hiányoztam? (Lidérczy lábához fekszik, dorombol) Hadd segítsen valamit, gazdám!

LIDÉRCZY (sóhajt) Ha anyyira segíteni akarsz, akkor keverd meg a 92. számú esszenciát a tűzhelyen!

MÓRIC (odamegy, kevergeti) Mi ez az ital? Ugye valami orvosság egy szegény beteg léleknek! Talán éppen az én betegségem ellenszere?

LIDÉRCZY Csönd legyen!

(Szünet, Móric kavargat, Lidérczy töpreng. Kopogás.)

MÓRIC Azt hiszem, kopogtak.

LIDÉRCZY (rémülten) Máris? De hát még nincs is éjfé! (kopogás) Hagyjanak békén, nem vagyok itt! (dörömbölés) Móric, kedves cicuskám, kérlek, nyisd ki az ajtót, és mondd meg, hogy várat-

lanul elutaztam Tyrannja Vampiria nénikémhez, hogy nála szilveszterezzek.

MÓRIC (döbbenet) De gazdám! Ez hazugság volna! Azt kívánja tőlem, hogy hazudjak?

LIDÉRCZY Nem tagadhatom le saját magam saját magamat!

MÓRIC Rendben van. Önért mindent megteszek. (Kimegy. Kintről.) Nincs itt senki! (visszajön)

LIDÉRCZY Az örületbe akarnak kergetni.

MÓRIC Kik? (Kopogás. Lidérczy őrzöng) Azt hiszem, az ablakon kopognak! (kinyitja, bejön Karesz)

KARESZ Hát nem mondom, nem túl forró errefelé a vendégszeretet! Meddig váratták a szerencsétlen vendéget a bejáratnál! A hidegtől egészen elgémberedtek a szárnyaim!

MÓRIC (hivatalosan) Üdvözöllek. Fáradj a tűzhöz, kedves vendég, ott megmelengetheted tagjaidat.

LIDÉRCZY Mit akarsz?

KARESZ Őnagysága Tyrannja Vampiria hollója vagyok, és...

MÓRIC (közbevág) Gazdámhoz jöttél orvosságért, ha jól sejtem. Nos, a legjobb helyen jársz, gazdám a legnagyobb gyógyítómester e világon.

KARESZ (elhűlve) Igazán? Komolyan mondd? Én azt hittem, hogy... (ijedten elhallgat)

MÓRIC (bizalmasan) Én is azt hittem. De ez a nagyszerű ember bebizonyította, hogy alaptalan rágalmozás csupán minden, amit róla terjesz-
tenek.

KARESZ (döbbenet, suttogva) Alaptalan? Rágalmozás? Mondd, eszednél vagy?

MÓRIC (sértődötten, hangosan) Ne merészelj így beszélni!

LIDÉRCZY (türelmetlen) Mit üzen a nénikém?

KARESZ Nem üzen! Jön! Bármelyik pillanatban ideérhet.

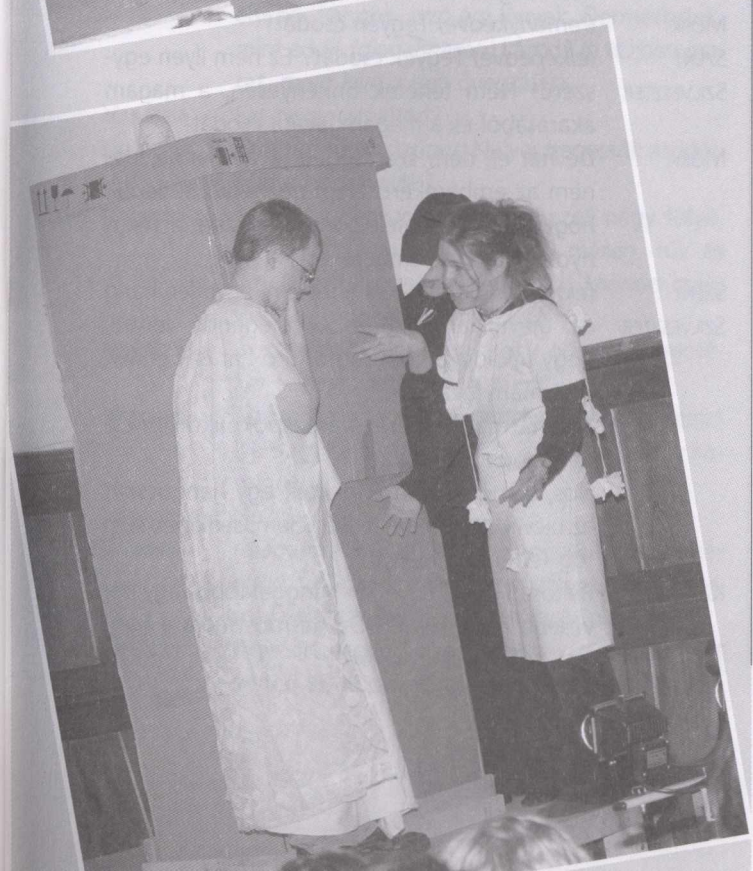
LIDÉRCZY (elgyötörtén) Már csak ez hiányzott. Fél évszázada nem találkoztunk, mit akarhat most? Biztosan kárörvendeni jön a helyzetemen! Azt a kénköves teremburáját! (Az asztalra csap, káromkodik, dühében vihart kavart a szobában. A két állat rémülten bújik össze, majd amikor vége, gyorsan elengedik egymást. Lidérczy az állatokhoz:) Takarodjatok innen, koszos kis szörnyetegek!

(Az állatok kifele iszkolnak. Közben egyre erősödő csilingelés és kántálás hallatszik messziről. Az állatok kíváncsiak lesznek, elbújnak valami mögé.)

VAMPIRIA (belép) Drága Belzebubikám! Félezer éve nem láttalak, hadd nézzelek, édes öcsikém! (egy más arcába mosolyognak, de amikor átölelik egymást, fintorognak)

LIDÉRCZY Semmit sem változtál, drága nénikém.
 VAMPIRIA Te sem, Bubikám. De hova lett Karesz?
 LIDÉRCZY Kiment a macskámmal. Ha jól sejtem, ő is az Állatok Nagytanácsának megbízásából kémkedik nálad, mint nálam Móric.
 VAMPIRIA *(megvetően)* Ő igen, és azt hiszi, hogy én nem tudom. Kis bolond. *(csend)*
 LIDÉRCZY Minek köszönhetem a látogatásodat?
 VAMPIRIA Tudod jól, Belzebub, hogy a világon mindent nekem köszönhetsz. Kiskorod óta én neveltelek, én avattalak be az állatkínzás rejtelmeibe, a legördögibb iskolákba járattalak, eltusoltam a kilengéseidet a Mágiatechnikai Egyetemen, és mindez persze szép summa pénzembe került. Mindent egybevetve, épp eléggel tartozol nekem, hogy vissza ne utasítsd szerény kérésemet.
 LIDÉRCZY *(ironikusan)* Szerény kérésedet.
 VAMPIRIA Ha jól emlékszem, Lidérczy Beliál nagypapa rád hagyott egy ősrégi pergamentekercset.
 LIDÉRCZY *(habozik)* Igen, valahol a lomkamrában kell lennie. Semmire sem jó, mert Beliál nagypapa egyik hírhedt dührohamában kettétépte, és rám csak a második felét hagyta.
 VAMPIRIA Nos, hát ha úgysem tudod semmire sem használni, igazán nekem ajándékozhatnád. *(megnyerően mosolyog)*
 LIDÉRCZY Ajándékozni? És nekem ki ajándékoz bármit is?
 VAMPIRIA Gondolhattam volna. *(pénzt vesz elő)* Ez majd meggyőz. Mennyi kell, ezer, kétezer, háromezer?
 LIDÉRCZY *(vigyorog)* Drága Piri néni! Nem tudok szabadulni a gyanútól, hogy te valamit elhallgatsz előlem!
 VAMPIRIA Kikérem magamnak! *(ellágyul)* Tudod, Belzebub, ahogy öregszem, egyre gyakrabban jutnak eszembe a régi szép idők, amikor még mind együtt voltunk: Cerberus bácsi, Medúza néni, a kis Kólika, és a drága Beliál, aki téged mindig a térdén lovagoltatott. Ezért kell nekem a tekercs. Hogy legyen valami emlékem.
 LIDÉRCZY Ugyan már, Piri néni.
 VAMPIRIA Na jó. Mennyit akarsz? Még tízezeret?
 LIDÉRCZY *(A pénzre néz, vívódik. Kockázatos lépésre szánja el magát.)* Úgyis tudom, Piri néni, hogy a tekercs eleje nálad van.
 VAMPIRIA *(leesik az álla)* Honnan a mennydörgős... Az az átkozott Megéra Múmia! Pedig megtiltottam neki, hogy bárkinek is elmondja, hogy megvettem tőle a tekercs első felét!
 LIDÉRCZY *(diadalmasan)* Tessék, végre kezdünk a tárgyra térni.
 VAMPIRIA Nem értelek, Bubi! Minek kíváncsiskodsz annyit? Tízezer tallér szép summa. Vagy csak az

arat akard föltornászni? Mennyi kell? *(két-ségbeesetten egyre több pénzt kap elő)*
 LIDÉRCZY Azon töprengok, miért ilyen fontos ez neked? Miféle recept van a pergamenen?
 VAMPIRIA Egyszerűen csak egy ősrégi puncsrecept. Kedvem támadt ezt a puncsot inni ma este, mert állítólag nagyon különleges az íze.
 LIDÉRCZY *(csóválja a fejét)* Miféle recept ez?
 VAMPIRIA Jól van, na! Figyelj: a mesés Sátánármányos-parázsvarázspokolikőrpuncspanclódító bódítóka receptjéről van szó. Ez a világegyetem egyik legősibb és leghatásosabb gonosz mágiája. Minden kívánságot teljesít. Csak szilveszter éjszakáján működik, ilyenkor egészen különleges a hatása: minden kívánságnak az ellenkezője válik valóra! Tehát, azt kívánod, hogy legyen béke, és mi történik: kitör a háború! Vagy: kéred, hogy gyógyuljon meg a macskád, és még betegbb lesz! Érted már, milyen nagyszerű? Viszont a puncs az éjféle harangzúgással elveszti kívánságfordító hatását, tehát maga a kívánság válik valóra! Ez borzalmas lenne, ezért kell sietni, és a harangzúgás előtt meginni az összes varázssitalt.
 LIDÉRCZY *(félre)* Ez a megoldás Átkos fenyegetésére!
 VAMPIRIA *(hangosan)* Hát ez remek! Pont ilyen varázssitalra van szükségünk. Így még az állatok gyanúját sem keltenénk fel, hiszen csupa jót kívánnánk!
 VAMPIRIA *(hidegen)* Tévedsz, drága öcsikém. A pergamen az enyém lesz, csak én fogok kívánni. Szóval, mennyit kérsz?
 LIDÉRCZY Nem eladó. Mondd meg inkább, miért kell neked épp most ilyen nagyon a recept?
 VAMPIRIA *(letörten)* Ma felkeresett egy pokolbéli tisztviselő, valami Átkos. Mivel nem teljesítettem a szerződésben vállalt kötelezettségeim, csődeljárás alá akar vonni. Ma estig kaptam haladékot.
 LIDÉRCZY Egy csónakban evezünk. Ez a tisztviselő nálam is járt ma délután. Egymásra vagyunk utalva, nénikém! Együtt kell elkészítenünk a varázssitalt, és közösen fogunk kívánni!
 VAMPIRIA *(boldogan)* Bubikám, megmenekültünk! *(nesz hallatszik)* Mi volt ez?
 KARESZ *(úgy tesz, mint aki az ajtóból jön)* Üdvözlét a nagyságának! Csak tudni akartam, hogy meg tetszett-e érkeznem.
 LIDÉRCZY Igen, megjött. Móric hol van? Nagyszerű mulatságot készítünk nektek Piri nénémmel. *(összeszekacsint Vampiriával)*
 KARESZ A szobájában van.
 LIDÉRCZY Az nagyon jó. Te is menj vissza hozzá, játsszatok, és ne hogy leselkedjete, mert elrontjátok a meglepetést. Majd ha szólunk, bejöhetnek!

KARESZ (Meghajol, rémulten kihátrál. Móric óvatosan követi)

LIDÉRCZY És most, kedves nénikém, lássunk hozzá!

5. KÉP

(Az utcán. Móric és Karezs sétálnak a városban. Sötét van és hideg.)

MÓRIC De jó, hogy eljöttünk sétálni! Nem bírnám a szobából végighallgatni, mi mindent művelnek azok odalent! Gondolni sem merek rá.

KARESZ (élesen) Most már nem is érdemes gondolnod rá. De ha éberebb lettél volna, és nem hagytad volna, hogy az a szörnyű varázsló megtevésszen...

MÓRIC (letörve) Igazad van. Nem tudom, hogy lehettem ilyen ostoba. Az egész az én hibám. Miattam fog elpusztulni a világ.

KARESZ (megsajnálja) Fel a fejjel, öregem. Nem te tetsz róla. Ravaszok ám az ilyen varázslók! Látod, az én boszorkám is rájött a küldetésemre, pedig én igazán mindenre ügyeltem!

MÓRIC De te nem dőlél be a hízelgésének. Én meg... micsoda bolond voltam!

KARESZ Rá se ránts! Inkább azon törd a fejed, hogy hova meneküljünk.

MÓRIC Hogy érted ezt? El akarsz menni?

KARESZ Miért, te mit tennél? Várjuk meg itt, amíg bekövetkezik a katasztrófa? Inkább menjünk melegebb éghajlatra.

MÓRIC (megvetéssel) Hát nem gondoltam volna, hogy az Állatok Nagytanácsa ennyire gyáva alakot bíz meg egy ilyen fontos kémfeladattal!

KARESZ (dühösen) Miért, a hiszékeny, felfuvalkodott macskák mennyivel jobbak?

MÓRIC (szomorúan) Ne veszekedjünk! Ismerjük be, hogy egyikünk sem a kémek gyöngyszeme.

KARESZ Igazad van. De mit tudnánk most tenni? Menjünk a Nagytanácsához?

MÓRIC Nincs időnk rá, túl messze van.

(Egy templom elé érnek, leülnek egy padra.)

KARESZ (a templom tornyára mutat) Odafönn régen egy fátyolbagoly lakott, Bubu nővérnek hívták. Kisholló koromban gyakran jártunk hozzá teára a barátaimmal. Mesélt nekünk Istenről, a világról, az emberekről. Nagyon bölcs volt. Bárcsak még ma is élne, megmondaná, mit tegyünk most.

MÓRIC Itt lakott? És nem zavarta a harangzúgás?

KARESZ Áh! Még soha egyetlen baglyot sem zavart a

harangszó. *(elgondolkodva)* a harangszó... *(felkiált)* Megvan!

MÓRIC Mi van meg?

KARESZ Áh, nem. Bocs. Felejtsd el.

MÓRIC Mit?

KARESZ Csak egy ötletem támadt, de...

MÓRIC De mi? Mi volt az az ötlet?

KARESZ Arra gondoltam, hogy a szilveszteri harangokat egyszerűen korábban kellene meghúzni. Akkor nem a kívánság ellenkezője válna valóra, hanem maga a kívánság. Emlékszel, ezt mondta a boszorkány. Hogy azt kívánják, legyen béke, és tényleg béke lesz!

MÓRIC *(lassan megéri)* Karezs, te zseni vagy! Ez a megoldás!

KARESZ Igen, de sajnos lehetetlen megcsinálni. Ki fog például harangozni?

MÓRIC Hát mi!

KARESZ Még hogy mi! Láttál te már harangot?

MÓRIC Nem.

KARESZ Egy templomharang akkora, mint egy teherkocsi! Nem bírjuk megmozdítani sem.

MÓRIC Akkor sincs más megoldás! Gyere!

KARESZ Tudod te, milyen veszélyes fölmászni ilyen szélben a toronyba? Amúgy sem vagy valami jó formában. Le is zuhanhatsz! Én meg hogy repüljek föl a beteg szárnyammal? Soha nem érünk föl!

(Közben másznak, ill. repülnek felfelé a toronyba, igen nehezen. Végül fölérik.)

KARESZ Idefigyelj, öregem! Még ha sikerülne meghúznunk, azt a varázsló és a boszorka is meghallja! És akkor csak annyit változtatnak a terven, hogy gonoszakat fognak kívánni. Elvégre, ha jól értettem, ez a kívánságosdi az utolsó esélyük, és ez fontosabb nekik, minthogy minket félrevezessenek.

MÓRIC *(liheg, kimerült, elájul)*

KARESZ Arról nem is beszélve, hogy ha most meghúznánk, amikor még nincs is éjféli, az nem lenne újévi harangozás. Sőt, még az is előfordulhat, hogy... *(Észreveszi, hogy Móric elájult. Odamegy, költögeti.)* Hé, cirmos! Ébresztő! Na, meg ne halj nekem itt! Mi van veled! Móric! *(lerogyik mellé)* Azt meg kell hagyni, macsek, hogy ha nem is szorult beléd túl sok sütnivaló, azért mégiscsak hős vagy. Kérlek, ne halj meg!

(a háttérben megelevenedik az egyik díszítő szobor, előlép Szent Szilveszter)

SZENT
SZILVESZTER Mit műveltek idefenn? *(Móric föléled, az állatok döbbenet nézik a szentet)* Jól tudom, mit forgattok a fejetekben! El akarjátok csenni az én gyönyörűséges újévi harangszómat. Ez nem szép tőletek. Én igazán nem vagyok a jó tréfák ellensége, elvégre Szent Szilveszter volnék, de amit ti műveltek, az nem jó tréfa!

MÓRIC Kérem, tisztelt Szent Szilveszter, mi nem tréfálkozni akarunk! Kérem, hallgasson meg minket, és segítsen nekünk!

(Karezs és Móric magyaráz, de ez nem hallatszik, csak valamilyen zene. A szent már nem dühös, megértően hallgat.)

SZENT
SZILVESZTER Jó szent holtig tanul, sőt, még azután is. Igazságtalan voltam veletek, bocsássatok meg nekem.

MÓRIC Ha szentséged volna szíves személyesen meghúzni a harangokat...

SZENT
SZILVESZTER Nem, nem, így nem lehet. Mindennek megvan a maga rendje, ezen nem lehet változtatni.

KARESZ Mit mondtam? Mindennek megvan a maga rendje, még ha közben a világot az ördög viszi el, akkor is...

SZENT
SZILVESZTER Ó igen, a Gonosz. Tudjátok, kis barátaim, az Örökkévalóságból nézve a dolgok másként látszanak, mint innét, a földről. Ott már látszik, hogy végső soron minden a Jónak van alárendelve.

KARESZ *(értetlenül pislog)* Kérem, szent uram, mindez e pillanatban nem annyira lényeges. Tud nekünk segíteni?

MÓRIC *(reménykedve)* Tegyen csodát!

SZENT
SZILVESZTER *(elképedve)* Tegyek csodát? Ez nem ilyen egyszerű! Nem tehetek önkényesen, a magam akaratából és a magam javára csodát!

MÓRIC De hát ez nem szentséged javára lenne, hanem az emberekért! Nem nézhetjük tétlenül, hogy ezek mindenféle gonosz varázslattal megnyomorítsák az embereket!

SZENT
SZILVESZTER *(elgondolkodik)* Ha jól értettem, egyetlen hang az újévi harangzúgásból elegendő lenne, hogy feloldja a kívánságfordító hatását ennek a sármányfácános...
Sátánármányosparázsvarázspokolikörpuncspancslódíttóbóttóka!
Nos, ajándékozhatok nektek egy hangocskát az újévi koncertemből. Remélem, senkinek sem fog feltűnni a hiánya!

KARESZ Biztosan nem! Egyetlen hanggal több vagy kevesebb nem számít! De ha most adja a hangot, mitől lesz az újévi?

SZENT SZILVESZTER Az örökkévalóságban téren és időn kívül élünk. Nincs előbb és utóbb, ok és okozat nem követi egymást, hanem örökkévaló egységet alkot. Ezért máris megajándékozhatlak benneteket egy hanggal, amely éjfélkor csendülne föl. (végighúzza a kezét a harangon, és egy jégcsapba zárt hangot ad az állatoknak) És most siessetek vissza, és tegyétek a hangot abba a sátánármányosba. Nagy öröömre szolgál, hogy megismerkedhettem két ilyen bátor és jó szándékú istenteremtényével. Mesélni fogok rólatok – odafenn.

6. KÉP

(Lidérczy kastélya)

LIDÉRCZY Legelőször is a puncs főzőedényét kell előállítanunk.

VAMPIRIA Előállítani? Még egy puncsostál sincs ebben az agglagényháztartásban?

LIDÉRCZY Kedves nénikém, neked tényleg fogalmad sincs a varázspuncsokról. Nincs a világnak az a puncsostálja, amelyik kibírná az elkészítés folyamatát. Felrobbanna, vagy elolvadna, vagy egyszerűen elpárologna.

VAMPIRIA Akkor most mit csináljunk?

LIDÉRCZY Hidegtüzet.

VAMPIRIA Mit?

LIDÉRCZY Figyelj. *(odamegy egy polchoz, kivesz egy kis port egy dobozból, majd a kandallóhoz lép)* Lángok, izzó égi lények, Fürgék, mint a nagy idő, Szépséges vad forró táncuk Káprázat csak, eltűnő, Lángok, izzó égi lények, Dermedjetek, mint a kő! *(diadalmasan)* Látod? *(a tűzben matat, majd kivesz egy üvegtálat)*

VAMPIRIA Ezt hogy csináltad?

LIDÉRCZY Gyártási titok. *(szünet)* Ne vesztegessük az időt. Mik a hozzávalók?

VAMPIRIA *(betűzi a pergament)* Poklot szeli négy folyó, Kínforrásból bugyogó, Iszap, méreg, tűz és víz, Dózisuk pont négyszer tíz. Mondd csak, Bubi, van neked pokolvized?

LIDÉRCZY *(rosszallóan)* Nénikém! *(egy polcról üvegcséket vesz le, összeönti a tálban)*

VAMPIRIA Tízezer tallért szerezz, ennyivel sokra mehetsz! De nem kell a tőke maga, Oldd csak fel a kamatot!

LIDÉRCZY He?

VAMPIRIA *(diadalmasan)* Itt bezzeg megáll a tudományod, drága öcsikém! *(pénzt vesz elő, mormol valamit, beledobja a tálba)* Ennyi.

LIDÉRCZY Agyzsírt vegyél, egy értékkel, Ettől szikrányit se térj el, Kedvenc színed felezd meg, A mér-

téket így nyered! Hát ez gyerekjáték. A méregzöld fele...

VAMPIRIA Mit a méregzöld fele? A kénsárgáé!

LIDÉRCZY Már megbocsáss nénikém, de az én kedvenc színem a méregzöld, ezért azt kell...

VAMPIRIA Az enyém meg a kénsárga, és nem fogom hagyni, hogy...

LIDÉRCZY ... megfelezni, és beletenni, és az pont 3,5!

VAMPIRIA ... ne azt felezzük meg, ami pont 3,5... *(egy-másra bámulnak, majd nevetnek)*

LIDÉRCZY Hála az ördögnek!

(Innét félhomály, kísérteties zene, hókuszpókuszok. Rájuk sötétedik, mozdulatlanra merevednek. Bejön a színpadra az oroslán, a teve, és a csiga szilveszteri bulihoz öltözöten. Halk zene.)

OROSZLÁN Igazán nagyon kedves Bagirától, hogy meghívott minket ma este.

CSIGA Igen, csak kár, hogy már négy napja utazom.

TEVE Miért nem szóltál nekem, felülhettél volna a púpomra.

OROSZLÁN Kaptatok Karesztől új híreket?

CSIGA Nem, már egy hete nem küldött.

TEVE Legutóbb azt írta, hogy a boszorkány valami szerződést emleget, összeressen, ha kopogtatnak, és hogy a közeljövőben meg akarja látogatni az unokaöccsét. Lehet, hogy már el is ment hozzá.

OROSZLÁN Az Lidérczy, igaz? Móric azóta sem üzent semmit?

CSIGA Nem. Már hetek óta semmit. Aggódok Kareszékért.

TEVE Hát igen, ha ez a két varázsló összedugja a fejét, abból nem sok jó származik.

(Sötét lesz, ők kimennek, a varázsló és a boszorka fölélednek.)

LIDÉRCZY *(kimerülten)* Hát ezzel megvolnánk.

VAMPIRIA Akkor hozzá is láthatunk a kívánságokhoz. Már nincs sok időnk. *(fölpattan, hoz egy poharat)* Az első kívánságom... *(bele akarja méríteni a tálba a poharat, de Lidérczy megfogja a csuklóját)*

LIDÉRCZY Álljon meg a menet, nénikém! Ez itt az én házam, az én üstöm, az én poharam! Én kívánok először!

VAMPIRIA Te szemtelen, udvariatlan fráter! Hölgyeké az elsőbbség.

LIDÉRCZY Hol vannak itt hölgyek?

VAMPIRIA Hogy merészelsz... *(pofon vágja a varázslót. Az visszaüt, és verekedés közben eltávolodnak a puncstól. Belépnak az állatok.)*

MÓRIC Most, gyorsan, amíg nem néznek ide! Menj, siess már!

KARESZ Ne süssess már! Azt hiszed, olyan könnyű? *(beleteszi a hangot a tálba, nagy csendülés)*

VAMPIRIA Mi volt ez? Karesz, mit csinálsz ott? Hogy kerülész ide?

KARESZ Bocsánat, nagysága, csak megnéztem, mi ez, és véletlenül megrúgtam az edényt.

LIDÉRCZY Mióta vagytok itt?

MÓRIC Most jöttünk be, mert nagy zajt hallottunk. Mi történt, gazdám? *(félre, megvetéssel)* Gazdám!

VAMPIRIA *(mézsmázosan)* Épp jókor jöttetek, szívecském, most kezdődik a multság! Belzebub, gyere, mutassuk meg a kis drágáinknak, hogy milyen csodálatos estét terveztünk! Add ide a poharam!

LIDÉRCZY *(az állatokra néz, és kelletlenül odaadja a poharat)*

VAMPIRIA *(győztes mosollyal merít a puncsból)* Puncsoknak punca, halljad, mit kérek, Pusztuló fáink gyógyítsa élet! Zöldítse lombjuk szépség és épség, Ligetet, erdőt áldjon egészség!

LIDÉRCZY *(merít)* Puncsoknak panca, hajts szómra, kérlek, Tengerből tűnjön olajszeny, méreg. Vize tisztuljon, partja viruljon, Gyógyuljon benne hal, kagyló, féreg!

(Félhomály, a boszorkány és a varázsló továbbra is kívánnak, de nem halljuk. Móric és Karesz előrejönnek.)

KARESZ Te Móric! Mi lesz, ha nem hatott a hangocska?

MÓRIC Hatott.

KARESZ Honnan tudod? Hiszen olyan pici volt!

MÓRIC Na és ha pici? Akármilyen pici jó legyőzi a legnagyobb gonoszságot.

KARESZ Hát ezt meg hol tanultad?

MÓRIC Nem tanultam. Hiszem.

KARESZ *(gúnyosan)* Hiszed. Hát ezzel sokra nem megyünk.

MÓRIC De igen. Sokkal többre, mint a te örökös kétéltelkeséssel és morgolódásoddal. Bizzál a jóban!

KARESZ Próbálok.

VAMPIRIA Gyere ide, kedves kis Kareszkám! Eljött az idő, hogy végre kigyógyítsalak a rengeteg nyavalyádból! *(összenevet Lidérczyvel)*

KARESZ *(Kétségbeesetten néz Móricra. Móric bátorítóan néz vissza, megszorítja a kezét.)* Ó, igazán nem kell velem foglalkoznia, drága nagysága! Szóra sem érdemes! *(közelebb megy)*

VAMPIRIA Puncsoknak panca, jó szívem parancsa: Gyógyuljon meg ma Károly, a varjam. Legyen tola ékes, feketén kékes!

Karesz *(kihúzza magát)* Hát ez... hát ez csodálatos! Móric, nézd, egészséges vagyok!

Vampiria *(döbbenet néz)* Hát ez meg mi?

Lidérczy *(vihog)* Nénikém drága, úgy látom, valamit alaposan elszúrtál! Figyelj rám, ezzel az utolsó korty puncsral majd én megmutatom, hogy csinálja ezt egy vérbeli szakember! Móric, gyere ide! Vágyaknak punca, urad kívánja, Légyen a cirnos macskák királya! Ne fájjon torka, ne éjjen mája, hófehér, fényes legyen a bundája!

MÓRIC *(szintén meggyógyul)* Látod, Karesz! Megmondtam. Hinni kell a jóban. A szent csodát tett, és én ebben egy percig sem kételkedtem. Neked sem kellett volna.

VAMPIRIA *(vihog)* Te akarsz szakember lenni? Micsoda nevetséges kontár vagy!

LIDÉRCZY Csönd legyen, Piri! Móric, miről beszéltek ti itt? Milyen szent tett milyen csodát?

KARESZ *(gyorsan, az állatok hátrálnak)* Izé, semmi, csak azt mondta, hogy...

MÓRIC Én csak arra gondoltam, hogy...

VAMPIRIA *(lassan megérti)* Ti babráltatok valamit a puncsral? Te jó ördög, Belzebub, ezek szerint minden kívánságunk valóra vált? Nem az ellenkezője? *(kétségbeesik)* Bubi, most mit tegyünk?

LIDÉRCZY Hogy te mit teszel, azt nem tudom, de én részemről kitekerem a macska nyakát!

(Harangzúgás, illetve óraütés. Belép Átkos.)

ÁTKOS Boldog új évet kívánok! *(hátraszól)* Vigyétek őket!

(A fogdmegek bejönnek, elviszik a varázslót és a boszorkát.)

VEGE

Beküldte: Győri Tamás

Játékok szilveszterre és farsangra

SZABADBAN JÁTSZHATÓ JÁTÉKOK NAGYOBBAKNAK

Célbadobás

Ragasszunk egy papírtányért egy nagy csomagolópapír közepére. Vágjunk lyukat a tányér közepén. Ez lesz az oroszlán szája. Rajzoljuk meg az oroszlán sörényét, szemét, orrát, és csíptessük fel egy kifeszített kötélre. Álljunk megfelelő távolságra, és adjunk mindenki kezébe 5-5 db csomagolt cukorkát. Az a győztes, aki a legtöbb cukorkát dobja át az oroszlán száján. Természetesen az édesség is az övé.

Ugrálókötélezés

Az ugrálókötélezéshez kapcsoljuk be a magnót. Két gyerek hajtja a kötelet, egy pedig ugrálja át. Mérjük az időt, és aki legtovább bírja az ugrálást anélkül, hogy beakadna a lába a kötébe, az a győztes.

Akadályverseny

Készítsünk elő három akkora papírdobozt, amelyen átbújhatnak a gyerekek. Két bot közé feszítsünk ki 30 cm magasságba madzagot. A pálya egy szakaszára helyezünk egy tálcára állított poharat. Három csapat álljon fel a rajtvonalra. Rajt szóra indulhat az első három játékos. Ha átbújnak a dobozokon, átugrották a madzagot, a tálcán lévő pohárral kell visszafutniuk a váltótárhoz, aki a tálcán lévő pohárral bujlik át a dobozon, és ha átugrotta a madzagot, visszateszi eredeti helyére a tálcát, úgy fut vissza társához. A következő indulónak ismét fel kell vennie a tálcát, és így folytatódik a verseny, amíg a leggyorsabb csapat véget nem vet a játéknak. Ezt a játékot kevesebb csapattal is lehet játszani.

Kötélhúzás

Vegyünk elő egy jó hosszú, erős kötelet. Lehet akár két összekötött ugrókötél is. Osszuk a gyerekeket két csapatra, és küldjük őket a kötélet két végéhez. Sípszóra vagy tapsra indul a verseny. Amelyik csapat előbb maga felé húzza az ellenfelet, az az erősebb.

Talicskaverseny

Felsorakoztatjuk egymás mellé az induló párokat. Az egyik gyerek álljon négykézlábra, és a párja emelje fel a lábát. Sípszóra kezükön járva indulnak meg a „talicskák” a cél felé. Nagyon nehéz ezt a játékot nevetés nélkül végigjátszani úgy, hogy közben senki ne essen a földre. Természetesen az a páros győz, amelyik elsőnek ér a célba.

KISEBBEKNEK

Lopakodó

Állítsuk fel a gyerekeket a rajtvonalra. Pár méterrel eléjük állítsunk háttal egy gyereket. A többiek halkán, lassan lopkodjanak a háttal álló gyerek mögé. Amikor az hirtelen megfordul, a többieknek mozdulatlanra kell válniuk. Aki megmozdul, kiesik a játékból. Aki elsőnek megérinti a háttal álló gyerek vállát, az helyet cserélhet vele.

Futóverseny – összekötött lábbal

Az indulókat állítsuk a rajtvonalra. Lábakat kössük össze a bokájuknál. Húzzuk meg a célvonalat. Az a legügyesebb, aki elsőként jut a célba. Ugyanezt eljátszhatjuk zsákbán ugrálva is. Ezt a játékot lehetőleg puhább felületen játszunk, semmi esetre sem betonon.

SZABADBAN, SZOBÁBAN EGYARÁNT JÁTSZHATÓ JÁTÉKOK NAGYOBBAKNAK

Ortól orrig

Ültessük a gyerekeket két sorba. Az első csapattagok egy-egy gyufásdoboztetőt húznak az orrukra. Ezt kell továbbadniuk és ráilleszteniük a mellettük ülő gyerek orrára anélkül, hogy kézzel hozzáérintsenek. Az a csapat győz, amelyik elsőként elvégzi a feladatot.

Szembekötősdí

Kendővel kössük be egy önként jelentkező játékos szemét. Meghatározott területen belül meg kell fognia valakit, miközben a többiek tapsolva éneklék: „Erre csörög a dió, arra meg a mogyoró.”

Zenés párnák

Ültessük a gyerekeket jó nagy körbe, megfelelő távolságra egymástól. Zenező közben dobáljanak egymásnak egy párnát. Amikor elhallgata a zene, kiesik a játékból az a gyerek, akinek a kezében maradt a párna. Ülve kicsit nehezebb játszani, mint állva, de jókat lehet nevetni közben.

Tapogatósdí

Tegyünk különböző tárgyakat, például almát, tollat, labdát, radírt, kanalat, papucsot stb. egy takaró alá. A gyerekek megadott idő alatt megpróbálják kitapogítani az elrejtett tárgyakat. Az nyer, aki a legtöbb tárgyat tudja azonosítani, és felírni egy papírra.

Tányérforgató

Ültessük körbe a gyerekeket. Mindenkinek adjunk egy számot. A kör közepén ülő gyerek forgassa meg a nála lévő tányért, gyorsan mondjon egy számot, és dobja föl jó magasra a tányért. Annak kell elkapnia, akinek a számát mondta. Ha nem sikerül, kiesik, ha viszont ügyes volt, ő mondhatja a következő számot.

Természetesen műanyag tányérral játszunk.

Csokoládéévés

Tegyünk egy tányérra egy tábla csokoládét felbontatlanul. Készítsünk mellé kést, villát. A gyerekek közül az, aki elsőnek dob hatost egy dobókockával, elkezdheti a csokoládé kibontását, késsel, villával. Addig próbálkozhat, amíg valaki újból hatost nem dob. Addig folytatódik a játék, amíg el nem fogy a csokoládé.

Hiányzó melléknevek

Válasszunk ki egy mesét vagy találjunk ki egy rövid történetet. Írjuk le úgy, hogy kihagyjuk belőle a jelzőket. A gyerekek egymás után mondjanak mellékneveket, amelyeket írunk be az üres helyekre. A többiek persze nem ismerik a szöveget. Amikor minden üres hely betelt, olvassuk fel a történetet. Igen mulatságos dolgok derülnek ki, még a felnőtteket is megnevettetik.

Lufis futóverseny

Sorakoztassuk fel a gyerekeket két csapatba, és minden pár kapjon egy felfújott luftballont. Húzzuk meg a rajtvonalat és a célvonalat. Rajt vezényszóra a párok tegyék a lufit a térdek közé, és ugráljanak vele a célvonalig. Kézzel persze nem érhetnek hozzá, és a lufinak sem szabad leesnie, mert kiesnek a játékból. Amelyik csapat előbb célba ér és a legkevesebb versenyzőpárosa esett ki, az a győztes.

Liszthegy

Ezen a játékon is sokat lehet nevetni. Tegyük egy tálra egy púpozott kompótostál lisztet, és a tetejére egy kocka csokoládét. Ültessük a gyerekeket a tányér köré, és adjunk mindenki kezébe egy kávéskanalat és egy poharat. Mindenki óvatosan vegyen egy kanálnyi lisztet a hegyről, és tegye a poharába. Akinél a csokoládé-kocka leesik a hegyről, annak hátra tett kézzel meg kell ennie az édességet. Lehetőleg olyan helyen játszunk ezt a játékot, ahol nem okoz gondot a szétszóródott liszt összetakarítása.

Orrhoki

Osszuk két csapatra a gyerekeket. Az első játékosok induljanak el az orrukkal maguk előtt tolvaj pingponglabdát, és kerüljék meg a szoba másik végén fekvő díspárnát. Amikor visszajönnek a csapatukhoz, a következő gyerekek felváltják őket. Amelyik csapat előbb végez, az nyeri a versenyt.

Üdítő lapostányérból

Általában mindenki kedveli ezt a harsány nevetést kiváltó játékot. Ültessük körbe a gyerekeket a padlón. A kör közepére tegyük egy lapostányérba üdítőitalt. A gyerekek egymás után dobjanak egy dobókockával, és akinek sikerült hatost dobni, indulhat lefetyelni az üdítőt. Amint a következő gyerek hatost dob, ő kezdheti egy másik tányérból az „ivást”. Az a győztes, akinek a legtöbb üdítőt sikerül így módon meginnia.

Lekvárevés

Kössük be egy gyerek szemét kendővel, és adjunk a kezébe egy kis tál lekvárt. Biztatásunkra próbálja megetetni a vele szemben álló játékost, akinek nem szabad elmozdulnia. A móka végén vagy jóllakik lekvárral a játékos, vagy csupa maszat lesz az arca.

Zenés számok

A gyerekeknek vezényszóra körbe kell sétálniuk vagy ugrálniuk. Amint leáll a zene, a magnót kezelő felnőtt beklikt egy számot, például három, ami azt jelenti, hogy harmasával kell csoportba tömörülni. Így ha például 14-en vannak, két gyerek kiesik a játékból. Folytatódik a zene, a felnőtt megint beklikt egy számot, például az ötöt. Ez azt jelenti, hogy két csoportba kerül öt-öt gyerek, kettőnek nem jut hely, ők kiesnek. Akik nem esnek ki, azok lesznek a győztesek.

Állatpárok

Ismert állatok nevét írjuk fel egy-egy kártyára, és szótaghatáron vágjuk ketté a kártyát, például ZEB-RA. Alakítsunk két csapatot. A csapatok tagjai között osszuk ki az összetartozó, de félbevágott kártyákat. A gyerekek kérdésekkel próbálják megtalálni a párjukat. Az a csapat győz, amelyikben elsőnek találnak egymásra a párok.

Rajzolás bekötött szemmel

Rögzítsünk csomagolópapírt a falra. Egy bekötött szemű gyereket kérjünk meg, hogy rajzoljon valamit, például egy terebélyes cseresznyefát vagy egy kutyát, bohócot stb. Ha elkészült a „remekmű”, jókat lehet nevetni rajta. Addig folytassuk a játékot, amíg érdekli a gyerekeket.

Fakanalas tánc

Állítsuk párokba a résztvevőket. Valamelyik pár kapjon egy fakanalat. Ha megszólal a zene, a pároknak táncolás közben tovább kell adniuk a fakanalat. Amikor abbamarad a zene, kiesik az a pár, akinek a kezében maradt a fakanál.

Labdafújás

Szívószálak és pingponglabdák szükségesek a játékhoz. A labdákat állítsuk a felezővonalra, és a játékosok helyezkedjenek el egymással szemben. Sípszóra indul a játék: át kell fújni a labdát a másik játékos tételére. Az győz, akinek ez megadott időn belül többször sikerül.

Visíts, malac!

Ültessük körbe a gyerekeket, kivéve egyet, aki bekötött szemmel álljon a kör közepén, párnával a kezében. Lassan sétáljon oda valakihez, a párnát ejtse az ölébe, és szóljon rá: „Visíts, malac!” A kiválasztott gyerek elváltoztatott hangon kezdjen el visítani. A bekötött szeműnek ki kell találnia, kiről van szó. Ha eltalálta, helyet cserélnek, és folytatódik a játék.

Ezt a játékot csak azoknak ajánljuk, akik jól ismerik egymást.

Feledékeny Frici

Ennek a játéknak több változata is ismert. Ültessük a gyerekeket körbe. Álljunk a kör közepére és mondjuk: „Feledékeny Frici elvesztette a fejét, de hová gurult, és ki vette fel, ha nem te?” Hirtelen mutassunk rá valakire, aki abban a pillanatban komoly arccal továbbmutat a következőre, egészen addig, amíg valaki meg nem szólal, vagy el nem neveti magát. Akkor újra lehet kezdeni a játékot.

Vedd észre!

Még a gyerekek megérkezése előtt helyezünk el a szobában látható, de nem feltűnő helyre egy apró tárgyat. A játék kezdetekor a gyerekek kezdjék el keresni, és aki észreveszi, üljön le a földre. A játék alatt csöndben kell lenni. Aki utolsónak marad állva, azaz nem fedezte föl a tárgyat, az a legügyetlenebb. Ezt a játékot időre is lehet játszani.

KISEBBEKNEK

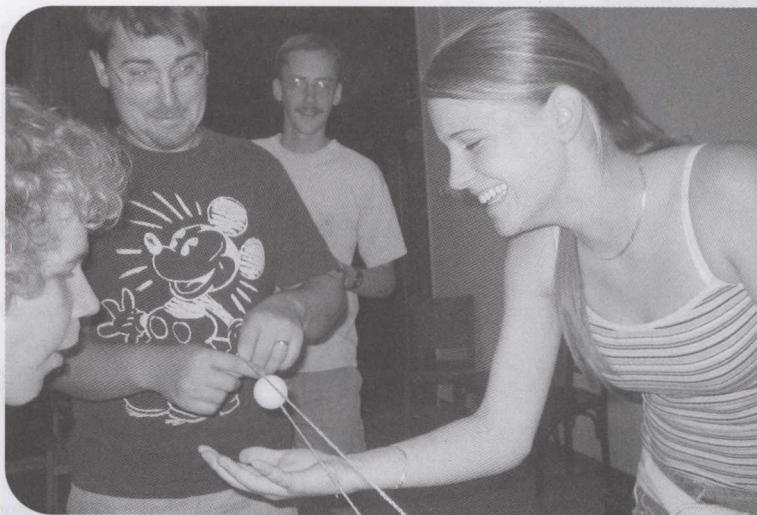
Üsd a lufit!

A két csapatra osztott gyerekeket ültessük egymással szembe, lehetőleg székre. Dobjunk egy lufit közéjük, és máris kezdődhet a játék. Úgy kell ütögetni a ballont, hogy az az ellenfél háta mögött essen le a földre. Játék közben senkinek sem szabad a székről felállnia, mert kiesik a játékból. Amelyik csapatból kevesebb játékost állítottak ki, és akinek többször sikerült az ellenfél széke mögé ütniük a lufit, azok győztek.

Toronyépítés

Készítsünk elő néhány nagyalakú, szögletes műanyag építőköcskát és egy dobókockát. Egy gyerek kezdje el építeni a tornyot, miközben a többiek a dobókockával egymás után dobnak. Aki hatost dob, szétrombolhatja a tornyot és elkezdheti újra felépíteni, egészen addig, amíg valakinek ismét sikerül hatost dobnia. Az győz, aki a legmagasabbra építi a tornyot.

Forrás: Csörgő Anikó: *Bulizzatok velünk!* Officina Nova Kiadó, Budapest, 1991.

ÖRVENDJ, VILÁG!

Született néktek ma a Megtartó. (Lk 2,11)

Angolból fordította: Körösi Béla

G. F. Händel
Klaus HEIZMANN

(♩ = 80)

VI. I. *f*

VI. II. *f*

S
A *f*

1. Ör - vendj, vi - lág: az Úr le - jött! Fo - gadd - a nagy Ki -
2. Jé - zus az Úr, a Meg - vál - tó! Har - sog - jon é - ne -

T
B *f*

7 *mf* *p*

mf *p*

mf *p* *mf*

rályt! Szí - ved ki - tárd, várd ké - szen Őt! És zengj most gló - ri -
künk! Pa - tak és rét, hegy, völgy, bérc, tó, Zengd hát ma ö - rö -

És zengj most
Zengd hát ma

13 *p* *f*

p *f*

p *f*

át, Zengj ég, föld, gló - ri - át, És zengj, és zengj most gló - ri - át!
münk, Zengd ma nagy ö - rö - münk, Zengd hát, zengd hát, nagy ö - rö - münk!

gló - ri - át, Zengj ég, föld, gló - ri - át,
ö - rö - münk, Zengd ma nagy ö - rö - münk,

* A brácsa a tenor, a gordonka és a bőgő a basszus szólamát játszhatja. Kíséret nélkül is énekelhető.

178571040504

480 Ft